WASHINGTON DC

І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. Шевченко

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. HEnderson 4-0237 УНСоюз: HEnderson 5-8740 Тел.: з Ню Йорку: BArcly 7-4125 УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXVIII. Ч. 213. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 7-го ЛИСТОПАДА 1962 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 7, 1962 No. 213. VOL. LXVIII.

МОСКВА ЛІКВІДУЄ РАКЕТНІ БАЗИ НА КУБІ, АЛЕ ЗАЛИШАЄ БОМБОВИКИ

В СТОЛИЦІ ГОВОРЯТЬ ЩЕ ПРО МОЖЛИВІСТЬ ІНВАЗІЇ НА КУБУ

Об'єднані Нації. — ЗДА запротестували 5-го листопада проти того, що СССР досі не забрав із Куби такої далекосяжної зброї, якою є совєтські бомбовики типу ІЛ-28, що можуть летіти на віддаль 750 миль і везти атомові бомби. Згідно з урядовими даними найновіші фота, зроблені над Кубою американськими розвідчими літаками, виявляють, що число совєтських бомбовиків не зменшилося. Голова Координаційного Комітету в ЗДА в справах кубинської політики Джан МекКлой протестував в тій справі перед окремим висланником прем'єра Хрущова Василієм В. Кузнецовим. МекКлой заявив Кузнєцову, що ЗДА є сильно стурбовані наслідком того, що число совєтських бомбовиків на Кубі не зменшується. З Москви надійшло повідомлення до Вашингтону, що СССР і надалі погоджується на інспекцію на Кубі, щоб ствердити, що там немає ракетних баз і ракет. Справу совєтських бомбовиків на Кубі обговорював і американський амбасадор до Об'єднаних Націй Адлей Е. Стівенсон із головним секретарем ОН У Тантом, а після того Стівенсон і МекКлой конферували з Кузнецовим більше як три години, що свідчить про те, що кубинська криза знов загострилася, хоч день раніше здавалося, що вона злагіднилася. Представник ЗДА повідомив Москву, що, якщо Кастро не погодиться на міжнародну інспекцію, то не є важною обіцянка Кеннеді про те, що не буде інвазії на Кубу. Рада Безпеки при ОН не хоче займатися кубинською справою, поки не буде вирішена справа інспекції. ЗДА і СССР погодилися в тому, щоб інспекція Міжнародного Червоного Хреста стверджувала брак на Кубі совєтських баз і ракет. Але кубинський прем'єр Кастро є проти всякої чужої інспекції на Кубі. Покищо ЗДА продовжують над Кубою летунську розвідку. У Тант мас 6-го листопада конферувати з представником Міжнародного Червоного Хреста д-ром Павлем Рюґґером і П. Борсінґером в справі інспекції на Кубі Совєтський перший заступник прем'єра Анастас Мікоян, як досі, безуспішно переговорює з Кастром про міжнародну контролю на Кубі. В політичних колах гадають, що на Кубі діють „старі" і „нові" комуністи. Старі комуністи є за те, щоб погодитися на міжнародну інспекцію, як це пропонує Москва, але новіші комуністи гостро виступають проти всякої чужої контролі на Кубі. Рада Організації Американських Держав одноголосно прийняла аргентинський внесок про те, щоб координувати всю військову допомогу Західньої Півкулі морській бльокаді Куби, яку продовжують ЗДА. В столиці комуністичного Китаю Пейпінґу і надалі гостро виступають проти того, щоб Куба була контрольована міжнародною комісією. Там відбувалися масові протиамериканські демонстрації, а 5-го листопада найбільший щоденник Пейпінґу „Дженмін Джіг Пао" гостро виступив проти „угодової політики" у відношенні до ЗДА. Китай вповні підтримує становище Фіделя Кастра.

Чу Ен-лай запевняє Кастра про дальшу підтримку проти ЗДА

Гонґ Конґ. — Комуно-китайська пропаґандивна машина продовжує цькувати Кубу Фіделя Кастра проти З'єдинених Держав, промовчуючи всі нібито примирливі заходи Хрущова в Кубинській кризі. Комуно - китайський прем'єр Чу Ен-лай виголосив в минулу неділю промову на бенкеті у честь північно-корейської торговельної делеґації, де заявив, що „піратська бльокада збоку З'єдинених Держав і нахабні воєнні провокації викликали обурення всіх народів і країн світу, що люблять мир і справедливість". Чу Ен-лай прославляв „великий геройський кубинський нарід" та запевняв, що Фідель Кастро, маючи за собою приязнь і активну допомогу збоку комуністичного Китаю — переможе в боротьбі проти „імперіялістичної" Америки. В минулу неділю комуністичний апарат зігнав у Пейпінґу на вулиці коло 300.000 людей, які манифестували приязнь перед кубинською амбасадою. Зорганізовано надсилання масових листів і депеш до кубинської амбасади з висловами симпатії і солідарности. Водночас знову прославляється Альбанію. Всі ці комуно - китайські голоси мають — за твердженням західних коментаторів — вістря проти Хрущова і пропаґованої ним „співісну вальної" тактики.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Дітройті відбув наради, намітив працю

Дітройт, Миш. — Нових 90 членів для Українського Народного Союзу впродовж листопада і грудня ц. р. це головна мета, що її намітив собі Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу округи Дітройт - Віндзор, щоб доповнити свою цьогорічну квоту нових членів до 200. Рішення в цій справі винесене на зборах Комітету, що відбулися тут в суботу, 3-го листопада в залі Українського Народного Дому та в яких взяв участь головний предсідник УНСоюзу п. Йосип Лисогір. Заступлені на зборах були відділи: 20, 75, 94, 146, 174, 175, 183, 292, 341. Збори відкрив і ними проводив голова Комітету п. Василь Терлецький, а секретарював п. Андрій Триш. П. Й. Лисогір у своїй доповіді подав насамперед коротку характеристику недавньої 25-ої Конвенції УНСоюзу та висловив свій жаль з того приводу, що велика округа Дітройту немає тепер в Головному Уряді УНСоюзі свого репрезентанта, ролю якого впродовж останніх 25 років виконував головний радний Володимир Дідик, але на минулій конвенції відмовився від кандидатури на перевибір. П. Й. Лисогір склав окреме признання п. Дідикові за його довголітню віддану працю УНСоюзу, яку він продовжує й тепер уже в характері рядового члена. Характеризуючи працю УНСоюзу впродовж цього року, п. Й. Лисогір зокрема зупинився на організаційній активності, в якій Округа бере поважну участь. Окреме признання висловив він секретареві 94-го Відділу УНСоюзу, П. В. Крушельницькому, який в цьому році здобув для УНС 26 нових членів та п. П. Фединкові, секретареві 292-го Відділу, за здобуття 25 нових членів. Господарка і роля фондів УНСоюзу на службі своїм членам і громаді, справи опіки старшими членами і молоддю, видавничі досягнення і пляни, зокрема справа публікації англомовної Енциклопедії Українознавства та 70-річчя „Свободи" в 1963-му році як і ряд інших ділянок праці та досягнень УНСоюзу, включно з виховно-відпочинковою оселею „Союзівка" були дальшим предметом уваги у виступі п. Лисогора. Після доповіді розгорнулася оживлена дискусія, в якій забирали голос майже всі учасники нарад, між ними й колишній гол. радний п. Вол. Дідик та кол. головний контролер п. Вол. Гірняк. Після нарад п. Лисогір та інші їх учасники були гостями адв. д-ра Дениса Квітковського, відзначеного Товариством Українських Професіоналістів як „Українець року", на прийнятті в місцевій кредитівці „Самопоміч", що відзначала своє 10-річчя.

Службу Божу за Митр. А. Шептицького відправлено в соборі св. Петра в Римі

Рим, Ватикан. — Як повідомляє католицька пресова служба, в четвер дня 1 листопада ц. р., було відправлене поминальне Богослуження за Слугу Божого св. п. Митрополита Андрея Шептицького, голову української Греко-Католицької Церкви, який був переслідуваний і гітлерівськими і большевицькими окупантами і який ставав завжди в обороні гноблених, особливо ж жидів. У цій Архиєрейській Службі Божій, що була відправлена в річницю смерти св. п. Митрополита А. Шептицького, взяло участь 15 українських владик, які перебувають тепер у Римі, як учасники Другого Ватиканського Вселенського Собору. Відправляв цю Службу Божу в українському обряді митрополит католиків українців у Канаді архиєпископ Максим Германюк в співслуженні апостольського візитатора для українців католиків у Західній Европі архиєпископа Івана Бучка і шикаґівського єпископа Ярослава Ґабра. Проповідь про величну постать Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького, справа беатифікації якого перебуває тепер під розглядом спеціяльної комісії, виголосив митрополит Максим Германюк, висловлюючи в ній свою радість з приводу того, що українські єпископи мають змогу брати участь у Вселенському Соборі. З черги архиєпископ Бучко у своїй проповіді говорив про заслуги і мучеництво митрополита Йосифа Сліпого, голови Католицької Церкви в Україні, який уже 20 років карається по совєтських в'язницях і навіть тепер, в час відбування Вселенського Собору, не має змоги виконувати своїх обов'язків ані теж брати участи у Соборі. Під час цього Богослуження в базиліці св. Петра були присутні: митрополит українців католиків у ЗДА архиєпископ Амвросій Сенишин, стемфордський єпископ Йосиф Шмондюк, едмонтонський Ніл Саварин, торонтонський Ізидор Борецький, як теж українські єпископи з Австралії, Юґославії, Франції, Німеччини, Бразилії і Великої Британії.

В Болгарії переведено велику чистку „сталіністів"

Софія. — Секретар Центрального Комітету Комуністичної партії Болгарів, Тодор Жівков, відчитуючи в понеділок 5 листопада ц. р. 300-сторінковий звіт на партійному конгресі в Софії, подав до відома виключення з Центрального Комітету прем'єра Антона Югова і шістьох інших найвидатніших комуністичних болгарських фігур, при чому колишнього болгарського диктатора Вулко Червенкова, вірного слугу і співробітника Сталіна, виключено зовсім з партії. Боротьба між болгарськими „сталіністами" і „хрущівцями" велась — твердять газети — за кулісами від довшого часу. Лідером „хрущівців" був саме Тодор Жівков, а прем'єр Антон Югов нібито йому противився. Жівков осягнув повну перемогу, хоч Югов залишився ще прем'єром, бодай на деякий час. Разом з Юговим виключено з Центрального Комітету партії віце-прем'єра і кол. міністра внутрішніх справ Георгія Цанкова, амбасадора до Східньої Німеччини Русі Хрістозова, амбасадора до комуністичного Китаю Георгія Кумбілева і ще трьох інших подібних „достойників". Водночас, нав'язуючи до останніх міжнародних подій, звіт Жівкова дав повну підтримку Хрущову щодо його становища в Кубинській кризі та прославляв його рішення забрати з Куби ракети, як „видатну моральну і політичну перемогу у користь миру". Таким чином Болгарія заявилась, поруч із Польщею і Мадярщиною, за Хрущовим в теперішніх спорах всередині комуністичного міжнародного світу.

ОН ТАВРУЮТЬ АТОМОВІ ДОСЛІДИ І ЗАКЛИКАЮТЬ ДО ЇХ ПРИПИНЕННЯ

Об'єднані Нації. — Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй прийняла на своєму засіданні в минулий понеділок 5-го листопада ц. р. резолюцію, зголошену 37-ма невтральними країнами, яка таврує всякі нуклеарні експерименти та закликає до припинення їх „негайно або найдалі до 1-го січня 1963 р.". Цю резолюцію прийнято 81 голосами, при чому 25 держав, в тому числі всі ті, що мають атомову зброю, стрималися від голосування. „Проти" ніхто не голосував. Безпосередньо після того прийнято 50 голосами проти 12, при 42-х державах, що стрималися від голосування, резолюцію ЗДА і Британії, яка поручала підписання договору про припинення ядрових експериментів — під міжнародною контролею. Совєтський Союз, який не признає ніякої міжнародної контролі, голосував „проти", а з ним його слухняні сателіти. Перша резолюція таврує також брак дотеперішньої згоди між атомовими державами щодо договору про припинення ядрових експериментів і поручає виготовлення такого договору на базі зголошеного восьми невтральними країнами проєкту на 18-членній Міжнародній конференції роззброєння в Женеві. У тій резолюції говориться про негайне припинення бодай всіх штучних атомових вибухів в атмосфері, на землі і під водою, залишаючи такі вибухи під землею до дальших переговорів щодо контролі над ними. ЗДА стримались від голосування за першою резолюцією тому, що вона — за американською інтерпретацією — допускає мораторіюм на ядрові вибухи без ніякої міжнародної контролі, що вже раз довело було до потайних приготувань Совєтів під час такого мораторіюму і зламання його у потрібному Совєтам моменті. Знову ж Франція стрималась в обох голосуваннях, стоючи послідовно на своєму становищі, що в теперішньому часі нема чого переговорювати з Совєтами, які не проявляють доброї волі. ЗДА стоять далі на становищі, що покищо нема наукових можливостей розрізнювати землетрус від підземного вибуху ядрової енергії і тому всі такі підозрілі потрясення повинні бути контрольовані. Одначе речник ЗДА, як Британії не виявляли великої надії, що ця теперішня резолюція Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй матиме практичне значення та що атомові держави покоряться їй. ЗДА, Британія і Франція, шантажовані Совєтами, які не хочуть піддатися ніякій міжнародній контролі, не можуть відмовитись від досвідів, бо це дало б Совєтам автоматично перевагу в атомовій зброї, уможливлюючи їм односторонньо щораз покращування атомової зброї.

Індія проголошує стан бойової готовости на півночі країни

Ню Делі. — Індійський уряд поставив всі свої північні провінції, сумежні з комуністичним Китаєм, у стан бойової готовости, переводячи поквапний військовий вишкіл всього тамошнього, здібного носити зброю, цивільного населення та мобілізуючи цивільну оборону. Водночас виявилось, що китайські комуністи осягнули більші воєнні успіхи, як спершу індійське громадянство було про це поінформоване. Щойно тепер індійський уряд признав, що індійці відтягнулись цілком з південних оборонних постів біля просмику Каракорум і що таким чином цілий той просмик, який запевняє доступ китайців з провінції Сінкіянґ до індійської провінції Лядаху й Кашміру — знаходиться в руках китайських комуністів. Так само за 900 миль на схід китайські комуністи, захопивши місто Тованґ, дійшли аж до кордону Бутану, що нібито знаходиться під протекцією Індії. Від якого тижня на фронті спокій, але індійські керівні чинники припускають, що китайські комуністи радше приготовляються до нового наступу ще перед настанням строгої зими, чи в перших початках весни, ані ж до припинення воєнних дій. Покищо китайські комуністи, разом з попередніми ступневими своїми територіяльними здобутками коштом Індії, зайняли 15,000 кв. миль і цілком на тій здобутій території панують.

Представник робітництва уважає медичну опіку за головну виборчу проблему

Вашинґтон. — Представник Американської Федерації Праці — Конґресу Індустрійних Організацій Нелсон Круксгенк заявив на радіовій програмі, що цього року головною виборчою проблемою є не кубинська проблема, бо обидві партії підтримують Президента в справі Куби, — тільки справа медичної опіки для старших осіб в рямках соціяльного забезпечення, яка є найважливішою проблемою внутрішньої політики ЗДА, і проти якої виступала більшість республіканських конґресменів і сенаторів. Преса підкреслює, що перед самими виборами у виборчій кампанії і демократи і республіканці мало згадують про медичну опіку, яка була популярною ще в травні цього року, коли Президент промовляв в Ню Йорку до 20,000 осіб в Медісон Сквер Ґардені. Дехто гадає, що проблема медичної опіки завчасно дійшла була до свого вершка під час виборчої кампанії, і тому перед самими виборами про неї майже забули. В південних стейтах майже не згадують цієї справи, а в північних деколи про неї говорили ліберальні демократичні й республіканські кандидати.

87 робітничих спілок зобов'язуються викоренити расові упередження

Вашинґтон. — Зорганізоване американське робітництво зробило важливий крок до викорінення расових упереджень в рядах своїх організацій. Представники 87 робітничих спілок, які є членами Американської Федерації Праці — Конґресу Індустрійних Організацій, і які творять дві треті членів цих організацій, мають підписати 15-го листопада зобов'язання в Білому Домі про те, що не будуть вести жадної расової дискримінації в своїх організаціях. Це станеться внаслідок наполегливої праці Президентського Комітету в справах рівности при приниманні на працю. Цей Комітет очолює віце - президент Линдон Б. Джансон і він підпише в імені уряду ці зобов'язання робітничих організацій. Давніше подібне зобов'язання підписали 85 промислових концернів, а тепер вперше його підпишуть представники зорганізованого робітництва. Цей успіх Президентового Комітету знайшов признання Крайової Асоціяції для Поступу Кольорового Народу.

Український Народний Дім в Дітройті відзначив своє 25-річчя

Дітройт, Миш. — Місцевий Український Народний Дім, що є осередком громадського і культурного життя цієї великої Української Громади, відзначав минулої неділі, 4-го листопада, своє 25-річчя. Дім був збудований 25 років тому головно завдяки жертвенній та наполегливій праці ентузіястів з 75, 175, 183 і 292 Відділів Українського Народного Союзу. Ювілей відмічено святковим бенкетом, що відбувся в приміщеннях дому о год. 3-ій по полудні. Започатковано його співом американського і українського національних гимнів, заінтонованих на фортепіяні п. Терлецькою. Відкрив врочистість голова Святкового Комітету п. Іван Терлецький, покликавши на тостмайстрів мґра М. Дужого та адв. Івана Бомбика, які проводили бенкетом, перший українською, а другий англійською мовами. Молитву провів всч. о. Василь Яремак з місцевої української католицької церкви, який опісля виголосив відповідну промову, вітаючи громади від імени недужого пароха всч. о. монс. Михайла Бохневича. Привітання від імени посадника міста виголосив п. Мічель Яхимінський. Многоліттєвіє відспівано для живих членів Дому, а хвилиною мовчанки вшановано померлих, між ними й відомого діяча, довголітнього гол. контролера УНСоюзу д-ра А. Т. Кібзея. Головним промовцем на бенкеті був гол. предсідник УНСоюзу п. Йосип Лисогір. Промовець пригадав важкі часи економічної депресії в 30-их роках, як місцева Українська Громада започаткувала та здійснила будову цього свого важливого осередку, що ним в кожній громаді є Народний Дім. Тільки великою і жертвенною працею та завзяттям і відданістю можна здійснювати такі пляни, з непохитною вірою у майбутнє. УНСоюз, що мав у Дітройті в 1933-му році свою 18-ту з черги конвенцію, допоміг в будові Дому гіпотечною позикою. Допомогли в цьому й багато членів УНСоюзу, деякі з них брали в УНСоюзі особисті позички на свої забезпеченеві грамоти, щоб могти скласти пожертву на будову Дому. Ентузіязм, завзяття і жертвенність допомогли перемогти трудноші, дім збудовано і він виконує свою велику службу громаді. Між дальшими промовцями був п. Василь Чмир, перший голова Дому, який висловив признання його піонерам. Від імени Відділу УККомітету вітав Ювілята його голова ред. М. Бажанський, як також виголошено привіти від ряду інших місцевих установ і організацій.

Степан Ґавриш обраний на голову Філядельфійської Союзової округи

Філядельфія. — Минулої неділі, 4-го листопада 1962-го року, тут в приміщенні Українського Клюбу Горожан відбулися чергові загальні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Філядельфійської округи. В зборах взяло участь рекордове число представників 84-ох Відділів УНСоюзу, в тому 15 Відділів з самої Філядельфії, 4-ох Відділів з Честера та Відділи з Трентону, Клифтон Гайтс, Патставну, Вилмінґтону, Ковтсвил, Вілісмстави, Франфорт, Фінікс вил, Милвил, Брістолю, Вудбайну і Бриджпорту. Збори вела президія під проводом Осипа Бакая, якого заступником був Микола Сеник, а секретарем Роман Беднарський. Збори приняли до відома протокол, прочитаний секретарем інж. Іваном Скірою, та звіти з діяльности голови д-ра Володимира Галана, секретаря І. Скіри та касира М. Сеника. У зборах взяв участь головний секретар УНСоюзу д-р Ярослав Падох, який виголосив організаційну доповідь, подавши в ній огляд стану УНСоюзу взагалі, а філядельфійської округи зокрема, звертаючи увагу на те, що ця округа є одною з найбільших, бо об'єднує 34 Відділи і майже 7,000 членів та має трьох головних урядовців: голову контрольної комісії д-ра В. Галана та головних радних Олену Штогрин й Івана Оделкинського. Головний секретар подав огляд організаційних досягнень округи в минулому чотириріччю та в поточному році. З'ясувавши пляни Головної Канцелярії на цей і наступні роки, він звернувся із закликом до округи виконати прикладно її обов'язки та не завести надії, які на неї оправдано покладає УНСоюз. Окремо доповідач з'ясував обов'язки округи у відношенні до своїх Відділів та до Головної Канцелярії УНСоюзу. До цих обов'язків м. ін. належить висилання делеґатів на загальні збори Відділів, допильновування, щоб всі Відділи відбули загальні збори, допильновування, щоб усі Відділи обрали можливо найкращі уряди, щоб відділові контрольні комісії виконували свої статутові обов'язки, та щоб ніякий Відділ округи не допускав до обнижки числа своїх членів, але дбав про його збільшення. В живій дискусії після доповіді та звітів забирали голос А. Ракочий, М. Сеник, Р. Карбівник, Г. Тимчій, С. Слободян, І. Андрусів, Й. Столяр, О. Бакай та приявні головні урядовці. Піднесено багато важливих питань, на які відповідь дав головний секретар. Приявні схвалили повести оживлену діяльність, щоб з успіхом закінчити цей рік. На внесення голови Номінаційної Комісії дир. І. Поритка одноголосно обрано нову окружну управу: Степан Ґавриш — голова, Роман Карбівник і мґр. Михайло Ковальчук — заступники голови, Роман Беднарський — секретар, Микола Сеник — касир та Григорій Тимчій. З уряду увійшли до окружної управи головні радні Олена Штогрин і Іван Одежинський. До контрольної комісії обрано п. Німчака і І. Ракочого та Е. Барилку. В признанні дотеперішніх великих заслуг для округи д-ра В. Галана, який відмовився від поновного очолення округи, обрано його, за одноцушною згодою приявних, почесним головою округи.

„Лівий" Бен Белла у конфлікті з альжирськими комуністами

Альжир. — Альжирський прем'єр Ахмед Бен Белла, який скрутив так раптово наліво, що викликав дуже неприхильну реакцію в Америці, Франції, Еспанії і різних африканських країнах, опинився тепер в конфлікті — з комуністичною партією Альжиру. Бен Белла, який змагає до авторитарного устрою і має — як йому це вже давно закидали його земляки-опозиціоністи — диктаторські нахили, зажадав від альжирських комуністів, щоб вони занехали окрему свою партійну акцію та включилися в ряди його Визвольного Фронту. Очевидно, комуністи рішуче відмовляються. Бен Белла твердить, що в Альжирі нема місця на різні політичні партії, тільки на одну, державно-урядову. Згідно з цією своєю політикою останні альжирські „вибори" були теж парляментарною пародією, бо відбувались вони тільки на одну листу, яку затвердив Бен Белла. Альжирські комуністи здобули собі сильний вплив на тамошні робітничу, студентську і жіночу організації і тому вони не є схильні передавати ті організації під керму хоч і лівої, проте таки націоналістичної, а не комуністичної партії.

В АМЕРИЦІ

● Прибулі з Куби до Мехіка, повідомляють, що там були віча, на яких протестували кубинські комуністи проти того, що СССР рішився забрати ракети з Куби. Це було ще перед приїздом Мікояна на Кубу, який зумів успокоїти Кастрових прихильників, і вони мовчать, пізнавши правдиві совєтські махінації. Частина преси пише про те, що Кастро і Мікоян „грають комедію", бо в дійсності між Москвою і Гаваною є повне порозуміння.

● Власник нагороди Нобеля д-р Лайнус Полінг заявив на зборах лікарів - фахівців від умових недуг в Ню Йорку, що більшість умових недуг є внаслідок того, що батьки були вже умово хворі, і ту недугу передали своїм дітям. Він домагається, щоб молодята перед одруженням переходили відповідні тести про стан свого здоров'я.

● З Сантіяго в Чіле повідомляють, що там поліція перевела облави і заарештувала численних комуністів і радикальних лівих провідників після того, як комуністи перевели терористичні бомбові атаки.

Українська хроніка

● „Світла і тіні 8-го Конгресу Американських Українців" будуть темою доповідей Івана Кедрина і Ярослава Гайваса у Дискусійному Клюбі Круглого Стола в суботу 10-го листопада, о год. 6-ій веч. Вступ, як звичайно, для членів Клюбу і запрошених ними гостей. Вечір відбудеться в домівці Клюбу в Українському Інституті Америки при 5-ій Евню і Іст 79-ій вулиці в Ню Йорку.

У СВІТІ

● Хоч ЗДА постачають зброю Індії, проте індійці не повинні на цьому факті будувати свої надії, як на якомусь чуді, і не повинні сподіватися швидкої перемоги над китайськими комуністами — перестеріг індійців американський амбасадор в Індії Джон Кеннет Ґалбрейт. Китайські комуністи виправдують свою аґресію проти Індії не тільки „справедливими" територіяльно - кордонними вимогами, а й „імперіялістично - капіталістичним" устроєм Індії. Індійські комуністи рішуче заперечили такому становищу Пейпінґу, солідаризуючись з індійським урядом і народом.

● 25-членна Найвища Рада в Південній Кореї, якій проводить голова військової хунти ген. Чунґ Гі Парк, виготовила новий проєкт конституції, який піде під всенародний плебісцит в грудні цього року. Президентські вибори передбачені на березень 1963 року, а вибори до нового парляменту на травень 1963 року. Новий парлямент має складатись тільки з одної палати з 150-200 послів, вибираних на 4 роки.

● Совєтський військовий орган „Красная Зоря" повідомив, що „при виконуванні своїх обов'язків" згинув полк. Пйотр Івановіч Долгов, один з винахідників механізму, який викидає астронавтів з міжплянетних ракет. Полк. Долгов був одним з совєтських „асів" парашутистів та мав вісім світових рекордів у скоках із парашутом.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Куба і Кремль

Кубинська криза має два окремі аспекти: один стосується совєтських ракет на Кубі й комуністичного режиму Фіделя Кастра, загрозливого та неприйнятливого для цілого американського континенту, — а другий стосується відгуку цієї кризи на внутрішньо-совєтському ґрунті. Не може бути ніякого сумніву, що Хрущов не відступив у справі совєтської бази на Кубі щиро, з бажанням рятувати мир і промостити шлях до злагоди в справах атомових експериментів, роззброєння і таких пекучих проблем, як берлінська. Він заявив, що забере ракети з Куби, не тільки із страху перед атомовою війною, але й для того, щоб мати „передишку", яка уможливила б ведення дальшої дволичної, фальшивої гри, з урятуванням режиму Фіделя Кастра та із збереженням Куби, як випадної воєнної бази. Надзвичайно симптоматичною є вістка з кубинських емігрантських кол, що совєтські ракети, розмонтовані з цементових гнізд, привозять не до портів, а до печер, де їх ніяка летунська розвідка виявити не всилі. Напевно таку можливість передбачають американські військові кола і тому криза не скінчилася. Чи оптимізм генерального секретаря У Танта має під собою підстави, виявиться щойно в майбутньому.

Але поруч із цим преважливим для Америки аспектом — справа відгуку цієї проблеми серед комуністів у Кремлі й у широкому світі теж дуже важлива і цікава. Не може бути сумніву, що раптове признання Хрущова, що він та його дипломати брехали і що на Кубі справді збудовано ракетні бази, і раптова його згода зліквідувати ті бази — мусіли викликати збентеження й опозицію в керівних совєтських колах і серед міжнародних комуністів. Гаррісон Селсбері звертає увагу в „Ню Йорк Таймсі" на те, що Рауль Кастро прибув у липні ц. р. до Москви на спеціяльне запрошення маршала Родіона Маліновського, який вітав цього кубинського військового міністра на летовищі, і що під час тієї візити, безумовно з ініціятиви і за плянами совєтських військовиків, рішено створити на Кубі совєтські ракетні бази. Тому відступ Хрущова не міг бути приємним для тих військових кіл. Як маркантний доказ, що Хрущов всякими способами намагається втихомирити опозицію, вказують на появу в одному з останніх чисел „Правди" великої статті маршала Климентія Ворошилова, який вправді, після свого „покаяння", залишився в Президії Верховного Совєту, все ж після 22-го з'їзду компартії СССР в жовтні 1961-го року був у неласці в керівної кліки Хрущова. Раптом йому звеліли написати у „Правді" велику статтю про потребу згоди в комуністичному сімействі.

А що в тому сімействі не все в порядку, вказує й завзята кампанія, яку веде комуно-китайський пропагандивний апарат в користь Куби та Фіделя Кастра і мобілізація червоними китайцями тотожніх голосів комуністичних диктаторів Північного Вєтнаму, Північної Кореї і Альбанії. В усіх тих голосах прославляється Фіделя Кастра за його спротив допустити на Кубу міжнародну комісію і запевняється йому всебічну підтримку. У совєтській пресі й радіо щойно через чотири дні після виступу Фіделя Кастра подано, що він не погодився на ту міжнародну контролю над вивезенням з Куби совєтських ракет, про яку говорив Хрущов. Атанас Мікоян поїхав до Кастра, щоб запевнити його в незахитаній приязні та вірності Москви і устійнити з ним дальшу спільну лінію проти ЗДА. Але в безперервній боротьбі за владу в Кремлі та в суперництві між Москвою і Пейпінгом ця справа таки не проминула безслідно. Хрущов, мабуть, збереже надалі свій авторитет і свою диктаторську владу. Але і він і Фідель Кастро таки втратили чимало із свого німбу в комуністичному світі.

Було б наївно рахувати на явний роздор чи-то між Москвою і Кубою, чи між Москвою і Пейпінгом. Але такі сварні підкопують їх авторитет в масах — власних країн і, особливо, невтральних, зачмелених „величчю" Москви.

Афера журналу „Шпіґель"

Останніми тижнями увагу світової опінії займає сенсаційна афера західньонімецького журналу „Дер Шпіґель" (Дзеркало), що появляється в Гамбурґу, почавши від 1947-го року. Засновником і видавцем цього журналу є західньонімецький журналіст Рудольф Авґштайн.

У вівторок 27-го жовтня до редакції „Шпіґеля" з'явилася німецька федеральна поліція і, леґітимуючись наказом генеральної прокуратури в Карльсруге, провела скрупулятну ревізію картотеки та архівів. Для переведення слідства ув'язнено Рудольфа Авґштайна, головного редактора Кляваса Якобі і його заступника Енґеля, як також боннського кореспондента журналу Ганса Дітера. Сконфісковані під час ревізії матеріяли вивезено з редакції великим вантажним автом. У висліді всього цього приміщення редакції в Гамбурґу, як і бюро представництва „Шпіґеля" в Бонні, запечатано. Згідно з повідомленнями офіційних чинників, ревізія, ув'язнення і закриття журналу відбулися у зв'язку із поставленими проти його видавців і редакторів обвинуваченнями у державній зраді. Довершили вони цього злочину, друкуючи у своєму журналі добувані нелеґальним шляхом секретні матеріяли про оборонну спроможність західньо-німецьких збройних сил, як теж про оборонні заходи НАТО.

Ув'язнення редакторів „Шпіґеля" і запечатання його редакції викликало гостру критику збоку лівих і комунізуючих західньонімецьких часописів і опозиційних до уряду кіл. Стаючи в позу оборонців пресової свободи і не зважаючи на те, що знайдені в редакції матеріяли наочно доказують факт шпигунства у відношенні до власної держави, близькі до „Шпіґеля" політичні кола поширюють вістки, що головною причиною судової акції проти „Шпіґеля" була помста західньонімецького міністра оборони Франца Йозефа Штравса, що його той журнал гостро критикував і обвинувачував у хабарництві. Отже, мовляв, ця акція викликана намаганням уряду Аденауера зліквідувати ворожий до нього пресовий орган.

Інтересний мотив у ці намагання боронити громадян чужої держави запідозрених у державній зраді, внесла совєтська преса, яка використала аферу „Шпіґеля" для того, щоб розгорнути нову широку кампанію проти уряду Західньої Німеччини. Московські „Ізвєстія", виступаючи на оборону „Шпіґеля", надрукували в числі з 1-го листопада ц. р. сенсаційне нібито повідомлення, що причиною репресій проти „Шпіґеля" був опублікований у цьому журналі обіжник боннського міністерства оборони до командантів окремих військових округ з наказом слідкувати за опозиційними настроями населення і за виступами проти „воєнної політики" Аденауера. Аферу „Шпіґеля" називають „Ізвєстія" намаганням зліквідувати і так уже, мовляв, куці „свободи", які ще збереглися в Західній Німеччині.

Оборона „Шпіґеля" московськими „Ізвєстіями" розкриває суттєвий момент в афері цього журналу. Протягом усього свого існування „Шпіґель" дуже старанно виконував вигідні для совєтської пропаганди завдання. Так, наприклад, у веденій Москвою в 1959-ім році кампанії проти західньонімецького міністра Теодора Оберлендера „Шпіґель" підтримував цю кампанію по лінії совєтських настанов, і до того в такий спосіб, щоб на його ревеляції могли покликуватися потім самі большевики у своїх пресових і дипломатичних виступах. При цьому „Шпіґель" став на відкрито антиукраїнські позиції, записуючи на рахунок українців гітлерівські розстріли жидів і масакри польських учених у Львові в червні - липні 1941-го року. Тому, не пересуджуючи вислідів веденого проти „Шпіґеля" слідства, треба сподіватися, що воно виявить цікаві дані про пов'язаність „Шпіґеля" також з совєтською пропагандою, керованою, як відомо, КГБ при Раді Міністрів СССР.

МІЖ КАПІТОЛЕМ І БІЛИМ ДОМОМ . . .

МОЛОДІСТЬ, БАГАТСТВО, ІМ'Я

За голосним брязканням зброї — і то гарячої, атомової зброї — на зовнішньому американському фронті малощо чути було про внутрішній фронт нації. Проте й там бряжчала зброя — правда, не атомова, а словесна; і там велася холодна війна перед розгривкою в листопаді. Цій внутрішній холодній війні, яка, зрештою, повна була гарячих слів, на ім'я — виборча кампанія перед стейтовими й крайовими виборами 6-го листопада.

Як у кожних виборах, ставка для окремих людей і для партій була велика: чи така ж велика для нації, не легко сказати пересічному громадянинові. В кожному разі, 35 губернаторів стейтів, 39 сенаторів і всі 435 членів Палати Репрезентантів очікують присуду виборців у відповідь на їх залицяння. А це залицяння було завзятою боротьбою претендентів, в якій за зброю правили принадні обіцянки „якщо мене виберуть" і самохвальба, і критика противника, і здобування симпатії чи сантименту по родинній лінії, мовляв, щасливий батько великої родини, буде, очевидно, і добрим законодавцем; були там і музика, і кабарет, і гарні дівчата, і все інше, що кандидат вибирав з поміччю свого „менеджера" та професійної реклямової агенції. Така вже стара американська традиція, і без неї вибори не мали б свого чару.

Так, хоч дещо в тіні великих подій, пройшла виборча кампанія традиційним шляхом.

Але один стейт являв зовсім не традиційну виборчу картину. Це — Массачусетс, стейт „Мейфлаверу" і перших поселенців - пілігрімів, оригінальний пуританський стейт Нової Англії, стейт першого пострілу в Американській революції, тепер стейт, що має свого „вибраного сина" в Білому Домі.

Не йде тут про нові виборчі кличі або програму кандидатів. Іде про особи кандидатів: їх вік, багатство, ім'я. Ці речі під час правиборів у вересні цього року, коли партії вибирали своїх кандидатів, значили багато більше, ніж ідеї чи програма. Вони були неначе осередньою точкою виборчої кампанії в Массачусетсі і навіть ішли відгомоном по цілій країні.

Молодість у політиці Америки, здається, стала кличем часу. Останні виборчі вислідки показують тенденцію „відмолоджувати" Конгрес, і то не тільки Палату Репрезентантів з її найнижчою конституційною границею віку 25 років, але й Сенат, традиційне пристановище старших і поважних громадян. Президент Кеннеді увів молодість у Білий Дім і потягнув за собою чимало молодих у виконну владу країни. Массачусетс виразно відбиває цю тенденцію. Із п'ятьох початкових кандидатів на сенаторське місце тільки один ветеран - конґресмен Кертіс, віком 68 років, належить до старшої ґенерації. Він програв, хоч незначно, у республіканських правиборах в користь Джорджа Кебота Ладжа, віком 35 років. Отже, Ладж був республіканським кандидатом Массачусетсу. В демократичних правиборах зустрілися два „молодики": Едвард МекКормек, 38 років, і Едвард М. Кеннеді, 30 років, і молодший віком вийшов переможцем; він став офіційним демократичним кандидатом. Був і „незалежний" кандидат: йому „аж" 46 років, а ім'я його Чарлз Гюз.

Молодість має свої великі прикмети, оспівані поетами і підкреслювані тими, хто розчарувався в старій політиці і вірить, що молодь із своєї природи краще йтиме „в дусі часу". Має вона також і свої недомагання, а з них головне — брак досвіду. Кандидати взаємно випоминали ці недостачі. „Еді" МекКормек, тепер генеральний прокурор стейту Массачусетс, має за собою десять літ публічної служби і нарахував у свою користь 26 осягів у цій ділянці. Теді Кеннеді не міг цим похвалитися: в дійсності, не має він досвіду публічної служби і взагалі не мав нагоди показати своїх кваліфікацій на сенатора. Джордж Ладж має за собою службу в Департаменті Праці, як директор інформації і асистент-секретар для закордонних справ, отже має досвід із зустрічей з головами держав, зокрема комуністами. Очевидно, він не занедбав підкреслювати цього, де треба. „Незалежний" кандидат Гюз, професор у Гарварді, як можна сподіватися, є лібералом, і називає себе „рузвелтівським демократом".

Гроші теж входили делікатно у виборчу пропаганду. Публіка не могла переочити того факту, що Кеннеді з мільйонерського роду, що й Ладж з багатіїв і МекКормек не бідний. Але це, здається, не дразнило американського виборця. Хтось казав, що Лінкольн не мав би тепер найменших шансів на перемогу з його невеликими фінансовими засобами. Але тепер такий час, вибори коштують чимало і через те багачі здобувають політичні позиції. В Конгресі тепер велике число мільйонерів, обидва останні губернатори Ню Йорку, Гарріман і Рокефеллер, відомі фінансові маґнати (цього останнього рахують на 100 - 200 мільйонів!). Тож гроші, психологічно, є не перешкодою, а практично чималою вигодою у виборчій кампанії. Журналісти, наприклад, завважили, що тоді як Едвард МекКормек мав усього один телефон у своїй головній кватирі, Тед Кеннеді мав їх аж дванадцять!

Та правдивою новиною і атракцією в сенатських перегонах у Массачусетсі було змагання великих імен і свого роду політичних династій.

Дядько Едварда МекКормека — ветеран Демократичної партії і її проводу в стейті: від 1928-го року він є в Конґресі, а недавно, після Сема Рейбирна, став спікером Палати Репрезентантів. Отже, за молодим МекКормеком було добре політичне ім'я і популярний клян. Але коли Джан Кеннеді був ще перший раз у Сенаті, він зумів виграти у стейті і захопити партійний провід. Так, обидва роди вже зустрічалися на політичному полі битви і ривалізація між ними вже традиційна. Коли спікера МекКормека спитали, чи братанич його справді кандидуватиме, коли Президентів брат зголосив свою кандидатуру, він відповів: „Ми — гордий рід".

Рід Теда Кеннеді має теж політичну традицію. Його дід по матері був відомим політиком. У 1916 він програв у сенатських виборах в користь Ладжового прадіда, у першій зустрічі обох родів. Батько Теда був також політиком і свого часу амбасадором ЗДА при дворі св. Джеймса в Лондоні. Старший брат Теда, Джан, знову зустрівся з Ладжем, батьком Джорджа, в змаганні за місце в Сенаті у 1952-му році і — переміг. Той же Джан Кеннеді у 1960-му році виграв президентський престіл проти республіканського „тікету", в якому, біля Ніксона, був той же Генрі Кебот Ладж. Тож під теперішню пору, крім брата - Президента, Тед Кеннеді має ще й брата Роберта на позиції генерального прокуратора, тобто міністра юстиції. Його матір славну Розу Кеннеді, також враховують між його сильних виборчих помічників.

Джордж Ладж, як бачимо, теж з доброї політичної династії: його прадід був славним сенатором, його батько був сенатором, потім амбасадором при Об'єднаних Націях. Популярність старого „янківського" роду Ладжів велика. Та, здається, вона тепер не дорівнює популярності Кеннеді.

І Гюз, незалежний кандидат, з відомого роду; його дід був славним головним суддею Найвищого Суду, політиком, двічі губернатором Ню Йорку і республіканським президентським кандидатом проти Вільсона. Отже і в нього політична традиція в родині.

Хтось казав, що теперішні кандидати мають невигоди великих імен, і перше, що повинні були зробити, це — старатися відокремитись від них. Особливо Тедові Кеннеді пригадують, що його головною кваліфікацією є брат у Білому Домі. Навіть суперник його МекКормек сказав, що якби його ім'я було Едвард Море, ніхто не брав би його кандидатури поважно, але також ніхто не сміє сміятися з імени Едвард Море Кеннеді.

Тед Кеннеді „відрікся" старшого брата на час виборів. Але немає сумнівів, що ім'я Президента додало йому ваги.

Особливо додала ваги потужна і справна організація Кеннеді в Массачусетсі.

Нарід піддається чарові імени, часто йде за симпатіями, тим більше, коли справжнього суперництва ідей немає. Нарід теж не має відваги стануги проти брата Президента, навіть коли по всій країні починають говорити, що може бути забагато членів родини Кеннеді при владі. Республіканці розраховують, що це може допомогти їм теж поза Массачусетсом. І Джордж Ладж рахує на це. Та може не в тому річ, кого вибере цей старий стейт Нової Англії. Може цей контест „політичних родів" є ластівкою, що в Америці починає рости провідна політична верства.

(юст)

БАБА ВІХОЛА . . .

Баба Віхола, сива Віхола
на метільній мітлі приїхала.
В двері стукала,
селом вешталась:

— Люди добрії,
дайте решето!
Ой, просію ж я біле борошно,
бо в полях іще дуже порожньо.

Сині пальчики —
мерзне житечко.
Нема решета, дайте ситечко.
Полем їхала, в землю дихала
баба Віхола, сива Віхола . . .

ЛІНА КОСТЕНКО

Д-р Микола Грушкевич

ІНТЕЛІҐЕНТНА ЛЮДИНА НЕ ПОВИННА КУРИТИ

(2)

З попередньої статті ми довідались, як тяжко обвинувачують тютюн. Чим же можна, щонайменше, зрівноважити шкоду, що її спричиняє куріння?

Ще в XIX сторіччі приписували тютюнові сильні, а то й маґічні властивості. Витягу з тютюну вживали проти туберкульози, безсоння, правця й інших захворувань, ба навіть проти лисіння. Всі ті лікувальні властивості тютюну виявилися недійсними. Залишився він виключно заспокоюючим засобом, що дає приємність і задоволення. Головний лікар Публічної Служби Здоров'я ЗДА д-р Лерой Е. Бирней заявив у 1959-му році: *„В світлі існуючих даних тяжко доглянути будь-якої користи з куріння"*.

Загрожена вислідами наукових дослідів тютюнова індустрія намагається активною пропаґандою применшити їх значення. Диспонуючи величезними матеріяльними засобами, вона заперечує статистичні дані, старається доказати, що досліди на звірятах, спеціяльно вразливих на ракотворчі засоби, не можна переносити на людей. Тютюнова індустрія створила навіть свій дослідний „Тютюновий Інститут" і видає бюлетень під назвою „Тютюн і здоров'я", в якому, оперуючи неґативними результатами різних дослідів, підважує позитивні.

Категорично заперечуючи шкідливість тютюну для здоров'я, тютюнова індустрія тим часом впроваджує фільтри до цигарок, щоб зменшити у вдихуваному курцем димі кількість теру й інших шкідливих складників. Ці фільтри впливають психологічно на курця, даючи йому деяке почуття забезпеки, одначе в дійсності вони не мають майже ніякого значення, бо не селективно, а лише кількісно здержують доплив ракотворчих і інших шкідливих елементів. Одночасно фільтри спонукують курця вживати міцнішого тютюну або посилити куріння, щоб одержати задоволення. Питаємо: пощо взагалі фільтри, коли дим з тютюну безпечний?

Хто хоче вірити пропаґандивним висновкам тютюнової індустрії, це його діло, одначе, хто цінить здоров'я, незаступлений дар Божий, той піде за голосом осторогу наукових медичних установ, які не мають ніяких інших цілей, як тільки здоров'я людини.

Веручи до уваги наукові ствердження щодо шкідливости куріння тютюну, останніми роками в різних краях поведено охоронну акцію. Широких розмірів прибрала вона у Великій Британії. В Данії найвищі державні медичні й педагогічні установи ведуть посилену акцію охорони від куріння доростаючої молоді. Відбувається вона переважно шляхом розповсюджування відповідних афіш і наліпок з переконливими малюнками. В Америці щойно починається боротьба з тютюном. Кілька років тому популярний співак Пет Бун відмовився виступати на телевізійних програмах, спонзорованих тютюновою компанією. Головний лікар летунства, ген.-майор Р. Л. Баганан заборонив роздавати цигарки у військових шпиталях. Множаться судові процеси проти тютюнових компаній за пошкодження здоров'я їхніми виробами. Нашим обов'язком є включитися в протитютюнову акцію і допомогти, щоб вона принесла якнайбільші успіхи.

Очевидно, лікарський світ повинен вести в цій справі перед, і дійсно знаходимо в ньому багато прикладів для наслідування. В Англії поважне число лікарів припинило курити. Тепер там більше ніж половина лікарів зовсім не курить. У ЗДА статистика, проведена серед лікарів у стейті Масачусетс, стверджує, що за п'ять років, від 1954 до 1959, число курців цигарок зменшилося з 51 відсотка на 38 відс. Коли під час наукової конвенції Американського Товариства для поборювання серцевих недуг в жовтні ц. р. в Клівленді запитали двох визначних кардіологів, д-ра В. Гліна й д-ра Ч. Фрідберга, чи вони курять, обидва заявили, що викурювали по дві пачки цигарок денно, але тепер зовсім відреклися тютюну. Одначе подибуємо, на жаль, ще й досі серед лікарів завзятих оборонців тютюну, які стараються підважити висновки наукових дослідів. Це передусім ті, що впродовж років стали невільниками цього зілля і тому не хочуть глянути правді у вічі.

Мені, лікареві, що ніколи не курив, далеко легше розкрити повну правду про тютюн. Давно вже збирався я це зробити, але тепер, коли приходиться з тяжким серцем обсервувати, як нікотин закидає щораз далі й глибше свої зрадливі сіті на квіт нашого народу, не можу цієї справи відкладати. Треба бити в дзвін тривоги, поки ще не пізно. Мої слова звернені до всіх, а в першу чергу до нашого молодого покоління. Сподіваюсь, що знайду при цьому відгук і серед нікотинових ветеранів, яким тяжко розпрощатися з цим дурманом. Маю надію, що вони принаймні значно зменшать кількість куріння, якщо ніяк не годні зовсім покинути курити.

Д-р Кларенс В. Ліб, що був десять років головним дорадником при одній з найбільших тютюнових компаній і пропаґував тільки поміркованість у курінні, у висліді своєї наукової праці прийшов до переконання, що факти сучасної медицини вимагають не частинної, але повної здержливости від куріння. Враз з ним і я закликаю всіх курців зовсім покинути курити, і то неґайно. Зробити це може кожний при деякому зусиллі. Багато людей кидало курити на довший або коротший час, зокрема, коли була безпосередня загроза їхньому життю, коли ж небезпека минала, вони верталися до цієї звички. Одначе, ті, які вповні зрозуміли загрозу і рішили далі не наражати свого життя на небезпеку, зірвали з курінням назавжди. Маю декілька прикладів серед моїх пацієнтів, хворих на серце, легені і шлунок, які за моєю порадою покинули курити і тепер почувають себе далеко краще.

За американською статистикою з 1961 року 58.5 відсотка усіх чоловіків і 27.3 відс. жінок в ЗДА курять. Молодь курить приблизно вдвоє більше, ніж старші. Коло третини середньошкільної молоді курить; з-поміж хлопців один на п'ять робить це вже в 9-ій клясі. Вплив тютюну на молодий організм сильніший, ніж на дорослий, а у висліді цього фізичний і психічний недорозвій зменшення ваги й росту тіла. Чим раніше починати й чим більше років курити, тим більша загроза для здоров'я. Куріння скорочує життя на 7-8 років. Хто менше курить, той довше живе.

Тож бережімо нашу молодь від згубної звички куріння. Не допускаймо, щоб вона засмакувала тютюну. Запобігати легше, ніж лікувати. Хто в юнацтві не почав курити, ледве чи почне пізніше. Не так слово, як приклад батьків має тут велике значення. Саме закликом до батьків і виховників, зокрема в молодечих організаціях, хочу закінчити цю свою статтю, щоб вони словом і власним прикладом охороняли своїх дітей і довірену їм молодь від звички куріння, якої тяжко опісля збутися.

Президент Британського Королівського Лікарського Коледжу, сер Роберт Плетт, на науковій сесії Американського Пістрякового Товариства в жовтні ц. р. в Ню Йорку заявив: „Інтеліґентна людина не повинна курити".

Борис Антоненко-Давидович

ЗА ШИРМОЮ

РОМАН

(28)

Хоч Олександер Іванович і далекий був від того, щоб надавати снам якоїсь віщої ваги, та проте він з досвіду знав, що Маруся уві сні — несе йому радість у дійсності. Цілий тиждень ходив він тоді наснажений тою маривною зустріччю з своєю дівчиною, і йому в усьому напрочуд таланило. Маруся ж, бо приходила не лише сама - вона вела з собою його юнацтво, за яким черідкою тяглись його дитячі непорочні роки, і він увесь одмінявся. Мінялася навіть його вдача, — він був з усіма лагідний, уважний і по-особливому ніжний до Ніни Олександрівни й Васі. Немов усе те було заради Марусі й для Марусі. Тої Марусі, що зав'язувала колись йому світ, та так чомусь і не зав'язала... Чому ж?..

І чи не вперше за все його подружнє життя, за ввесь той довгий час, відколи він назавжди відірвався від Переяслава й переяславської Марусі, Олександер Іванович спинився над цим питанням і, на диво собі, не міг знайти відповіді. Справді, чому він не побрався з Марусею, яку так любив першим наївним коханням, яку знала й любила і його мати, жартома називаючи „невісткою", чому він утік від того реального, тихого щастя з Марусею, яке так яскраво згадав сьогодні в дивному сні, й кинувся шукати абстракції, що так потворно обернулась кінець-кінцем у його теперішню Ніну?.. Чому?..

І відповіді не було.

Перемагаючи страшну кволість, мати рано встала й заходилась коло сніданку. Ноги їй угинались і не хотіли стояти, немов хтось стукав під колінами патичком і підбивав їх. Вона сіла на ослінчику й, сидячи, розпалила примус, накраяла хліба, але руки її теж ледве ворушились. Наче виціділи з них усю кров, а натомість понапихали вати. Та мати кріпилась. „Тільки не піддаватись!" — казала вона, збадьорюючи саму себе. Адже вчора з неї вийшла погана, лиха кров і тепер усе піде на краще, — тільки не потурати цій кволості, здержатись якось . . .

Коли закипів чайник і зварилися на ріденько яйця (на щось більше — в неї вже не стало сили), мати вийшла з кухні й тихенько відчинила двері глянути, чи не прокинувся син. Вона тільки просунула в двері голову й, побачивши, що син ще лежить у ліжку, хоч очі вже й розплющені, нечутно відійшла назад. „Треба ще пождати з сніданком", — подумала вона й пішла на кухню трохи пригасити примус, щоб не переводити, марно гасу.

Іншим разом Олександер Іванович, може, й полежав би ще трохи в ліжку, перебираючи в пам'яті все, що розвело його колись з Марусею, та сьогодні, коли він побачив у дверях заклопотане материне лице, він одразу ж почав убиратися. Однак, йому не хотілося розлучатися в думках з Марусею, вертатись до невеселої дійсности й він поклав собі сьогодні їхати до району. Власне кажучи, не було особливої потреби конче йому самому їхати, — те, що треба було там зробити, могла б виконати й фельдшериця Таскіра, та Олександрові Івановичу надто вже не хотілося ранком чи вдень зустрічатись з дружиною.

Зраджуючи свою звичку віддавати ранком півгодини фізкультурі, він нашвидкуруч умився й, щоб не задавати матері зайвого клопоту, пішов снідати на кухню. Матері там не було. Без охоти й смаку, абияк, похапцем він випив склянку чаю, одягнув білу кепку й навшпиньках зайшов до свого кабінету взяти портфель.

Дружина ще спала, повернувшись лицем до стіни й підібгавши ноги. Темне пухнасте волосся її, яке так любив Олександер Іванович, розсипалось кошлатими, плутаними пасмами на подушці й звисало з канапки. З-під простирала, яким накрилась дружина, видно було краєчок плеча й спину. Олександер Іванович узяв зі столу портфель і з-під лоба глянув на дружину. Він не почував до неї обурення, як уночі, але не почував і жалю, як то бувало раніш, після коротких сварок напередодні. Йому здалось, що то лежить чужа, стороння жінка, і дивно було подумати, що лише кілька годин тому вона була йому близька.

Так само навшпиньках, як у чужому домі, — щоб не збудити господарів, він тихо вийшов надвір.

Сонце вже пробивалось золотими стрілами крізь пишне віття старого карагача; скісне проміння рожево забарвило білу стіну амбуляторії. Від тополі, що стояла біля квартири, простяглась на землі довгаста мережана тінь. Навколо була урочиста тиша, немов замовкла вся природа, прислухаючись до далекої, нечутної людському вуху, величної симфонії сонячного сходу. Лише на тополі стиха перешіптувалось і тепер її тремтяче листя та на сусідському дворі час від часу дорікали комусь голуби: „Казав, не ходи! Казав, не буди!"

Коли Олександер Іванович вийшов надвір, він мимоволі спинився вражений: між сірими сутінками в кімнатах і ясним ранком надворі був такий контраст, що йому на мить здалося, ніби він опинився раптом на іншій географічній широті. Але Олександрові Івановичу і в рожаїстих блищиках на стіні, і в тендітному мереживі тіні на землі, і в тихому шелесті листочків на тополі — вчувався смуток і жаль по чомусь далекому, прекрасному, що могло б бути, та так і не здійснилось.

Віддалік у дворі сиділа на ослінчику мати й щось ласкаво мовила Жучці, але до Олександра Івановича долітало тільки протяжне:

— Жу-уч-ка! Жу-учка! У-у-у!..

Соромлячись і ніяковіючи від пестливих материних слів, Жучка вихляла хвостом, вигинала спину, хитала головою і загрібала передньою лапою землю, не знаючи, як їй ще виявити свою безмежну любов до старої. Мати погладила її по голові, й Жучка поспішила вдячно лизнути їй довгим язиком пальці.

Чи від цієї простої сцени любови, жалю й відданости, чи то від сумир'я і покою, що їх так щедро стелив по кружині ясний ранок, Олександрові Івановичу стало раптом тепло на душі. Він підійшов до матері, і йому впала в очі страшна блідість її худого обличчя. „Як вона змарніла за останній час!

ПАМ'ЯТІ ВЕЛИКОГО ГРОМАДЯНИНА

(Замість квітів на могилу сл. п. проф. д-ра Бориса Андрієвського)

Не хочеться вірити, що проф. Бориса Андрієвського вже немає між нами, що вже не доведеться почути його оригінальних і цінних думок про проблеми нашого сучасного життя, дослухати його тонкого дотепу і побачити його усміхнене обличчя, що так характеристично віддавало його щирість і безпосередність. Тяжко погодитися з тим сумним і невимовно болючим фактом, що Всевишній покликав його на вічний супочинок. Покликав полум'яного патріота Батьківщини, визначного науковця - лікаря, а перш за все добру людину шляхетного характеру та великих чеснот.

Немаючи змоги положити на домовину незабутнього і дорогого професора китицю білих троянд, бажаю шляхом короткого спогаду поділитися з ширшим кругом громадянства своїми спостереженнями про цінні думки про наші проблеми, які часто виходили далеко поза межі звичайних наших критичних спостережень.

Борис Андрієвський був у цілій своїй особистості небуденною людиною з здібністю детайлічно спостерігати і аналізувати найбільше заплутані наші проблеми, — він завжди був органічним продовжувачем ідей Івана і Юрія Липи, які пов'язували свої професійні обов'язки з суспільно - громадською працею. Як лікар проф. Андрієвський був винятково людяним і вирозумілим. Він лікував безкоштовно пацієнтів, які боролися з життєвими злиднями. Його професійні колеги побільшували свої життєві вигоди і достатки, він жив більше як скромно. Поза своїми професійними обов'язками його все можна було бачити за станком суспільно-громадської праці. Доктор завжди знаходив час на засідання управ громадських установ, ніколи його не бракувало на наших національних імпрезах чи публічних відчитах. Як науковець був дійсним членом УВАН і НТШ, членом управи "Осередку праці НТШ в Клівленді. Був великим любителем української літератури, зокрема поезії; був щирим приятелем молоді, для якої завжди знаходив час на пораду та виміну думок. Останніми місяцями працював над циклем доповідей про українську національну революцію 1918 - 1920 років, які мав виголосити для академічної молоді в Клівленді.

З сл. п. проф. Андрієвським зв'язала мене правдива приязнь і пошана до його життєвих настанов і я мав нагоду провадити з професором Андрієвським численні розмови на тему українського життя поза межами Батьківщини і в Україні. Він щиро болів і глибоко переживав сучасний стан українського політичного життя на еміграції. Будучи в 1940-х роках активним в українському політичному житті, він докладно проаналізував його недомагання і болячки. Як людина прямолінійности і твердих засад державницького думання, він відійшов від політичного життя, не бажаючи нести відповідальність за його сучасний стан. Він уважав, що українцям закордоном треба одного політичного центру, куди входили б усі політичні течії. Розбиття українських політичних сил, витрачування енергії на взаємне поборювання себе є ознакою глибокої кризи нашого політичного життя.

Покійний був великим ворогом внощення політиканства й партійної розгри груп у наші суспільно-громадські установи, які повинні бути лише виразником наших загально - громадських стремлінь. І скільки разів він зливав на голови закукурічених і гарячих „патріотів" зимну воду розважливости в рішеннях і поступованнях! Його критицизм, часами різкий із закраскою легкого скептицизму, все був логічно обґрунтований і будуючий. Зокрема болів Покійний проблемами української молоді і небезпекою її денаціоналізації. Він не міг зрозуміти, чому молода людина не бажає вивчати свою багату культуру, опанувати літературну українську мову і як може бути байдужою до загально - національних справ. Якщо йдеться про загальнодискутовану проблему „двох батьківщин" — то для сл. п. Андрієвського тією Батьківщиною завжди була Україна

Окреме становище займав Покійний до нашого наукового життя. Він уважав, що наукові установи не можуть тратити своєї науковости в ім'я поширення фінансової і членської бази. Такий підхід спричинює зниження рівня даних інституцій, а тим самим являється від'ємним чинником.

Покійний, хоч був хворий на серце, останніми місяцями займався дослідами наших визвольних змагань. В розмові часто підкреслював від'ємну ролю зорганізованого і незорганізованого, бувало, нашого анархізму. Він твердо вірив, що анархія, яка в тих часах яскраво виступала, стала завадою в державному будівництві. „Учімся на історії нашого недавноминулого, вглибляймося в неї і робім логічні висновки з неї, тоді не будемо тут на еміграції повторювати прогріхів", — повторював часто покійний Андрієвський.

Проте цей представник старшого покоління з Придніпрянщини твердо вірив, що народ на українських землях зробив уже ці висновки і при сприятливих умовинах переведе їх в творче життя власного державного будівництва.

Ось це жмут думок проф. Бориса Андрієвського, який ціле своє життя присвятив одній основній ідеї — ідеї творчої праці для Батьківщини і українського народу.

Л. Винар

Інж. Л. Романків дістав диплом доктора

Дня 1-го жовтня ц. р. члени Пластової Станиці в Едмонтоні вітали свого члена-основника і бувшого станичного Пластової Станиці в Едмонтоні д-ра Л. Романкова вечіркою. Д-ра Любомира Романкова вітає теж сердечно і українське громадянство Едмонтону, де він усіми люблений і цінений.

Інж. Любомир Романків одержав диплом доктора інженерії у славетньому Массачузетському Інституті Технології. Батьки молодого науковця адв. д-р Іван і Надія Романкові живуть в Едмонтоні, Альберта, Канада. Приїхавши з родичами і сестрою Богданою до Едмонтону, Л. Романків закінчив тут середню освіту. Університетські студії почав в Альбертійському університеті, де в 1955 р. здобув ступінь „бакалавра" хемічної інженерії. Два роки з половиною працював у компанії Шерріт Гордон у Форт Саскачевані, Алта, після чого за порадою і рекомендацією декана факультету інженерії Альбертійського університету був прийнятий до МІТ у Кембриджі, Масс. там після п'ятирічних студій здобув ступінь магістра і ступінь доктора інженерії.

Інж. Л. Романків

В часі перебування в Едмонтоні студент Романків вів українську католицьку радіопрограму. Він був головою українських католицьких студентів „Обнови" і заступником голови крайової управи тієї ж організації. Він був одним із засновників пластової станиці в Едмонтоні. Заснувавши новацьке гніздо, був його керівником та через шість років був виховником пластового юнацтва, а рівночасно впродовж цього часу був кошовим чоловічого коша. У 1956 р. його вибрано головою Пластової Станиці в Едмонтоні. Він був одним із тих, що зимою 1956 р. започаткували збірку на будову пластового дому.

В час докторських студій у ЗДА був викладачем металюргії та російської мови в ділянках хемії та металюргії. Написав теж дві окремі наукові праці про сучасну технологію видобування урану та літію в СССР.

В 1958 році інж. Л. Романків зорганізував у Бостоні Українську Студентську Громаду, яка тепер має коло 30 членів. Він був її головою три роки. В час свого перебування у Кембриджі брав діяльну участь у праці бостонської пластової станиці, займався працею з пластовим юнацтвом та був кошовим чоловічого коша.

В той самий час він був вибраний повним членом Почесного товариства американських науковців „Сігма Ксай" та повним членом Почесного товариства американських хеміків „фай Лямбда Ипсільон", в якому згодом виконував обов'язки віцепрезидента та програмового референта. Крім цього д-р Л. Романків є членом Хемічного Інституту Канади, Товариства Професійних Інженерів Альберти, Американського товариства металюргів та Товариства українських інженерів і техніків.

Вітаючи молодого науковця, бажаємо йому якнайкращих успіхів у його науковій і громадській праці в майбутньому.

Ю. Буцманюк

Важко зліквідувати дефіцит у платничому бюджеті з закордоном

Вашингтон. — Підсекретар скарбу Роберт Руза, промовляючи на зборах Товариства Американських Банкірів, заявив, що важко буде втримати малий дефіцит у платничому бюджеті з закордонними державами, і зовсім неможливо буде в 1963-му році мати збалансований платничий бюджет. Скарбові кола передбачали, що у фінансовому році 1963-му дефіцит становитиме $1.5 більйона, але вже тепер виявляється, що дефіцит становить $2.6 більйона в річному відношенні в першому півріччі. В перших 6-ох місяцях Канада великі суми вплачувала ЗДА, але в липні, серпні і вересні Канада зменшила свій імпорт і стабілізувала свою валюту. Важко урядові ЗДА добитися того, щоб американські союзники платили більше долярів на їхню оборону і щоб більше купували зброї в цій країні. Запаси американського золота меншають і вже становлять $16 більйонів стільки як 1939 року.

* Забезпечення коштує так мало!

* Брак забезпечення коштує так багато!

* Забезпечіться в Українському Народному Союзі!

Протестаційне віче в Ню Гейвені, Коннектікат

Напередодні судового процесу в Карльсруге проти вбивника сл. п. провідника ЗЧ ОУН Степана Бандери і д-ра Лева Ребета в неділю 7-го жовтня у виповненій залі Українського Народного Дому в Ню Гейвені, Конн., заходами 27-го Відділу ООЧСУ відбулось протестаційне віче під гаслом „На суд Москву".

Віче відкрив голова місцевого Відділу п. Закорчемний. Президією керували п. Бойко В. — голова і п. Михайловський О. — секретар. Доповідь виголосив д-р М. Снігурович. Після доповіді всі одноголосно ухвалили резолюції і переведено збірку на покриття коштів процесу. Віче закінчено співом українського національного гимну.

В резолюціях зібрані протестують:

1. Оскаржуємо уряд СССР за злочини, заподіяні в Україні і цілому світі, та закликаємо вільний ще світ засудити Хрущова, Шелепіна і цілий уряд СССР за зорганізування і виконання вбивства провідника ОУН сл. п. Степана Бандери і д-ра Лева Ребета.

2. Вповні піддержуємо рішення Найвищого Суду ЗДА, в якому признається Американську Комуністичну Партію за нелеґальну, та ставиться всі їхні організації поза законом, бо вони виконують доручення Москви, спрямовані на шкідливу і підривну роботу проти ЗДА. Просимо це рішення здійснити.

3. Просимо уряд ЗДА вплинути на уряд Західньої Німеччини, на території якої стався повищий злочин, застосувати відповідні санкції супроти Москви та гарантувати політичним еміграційним діячам особисту безпеку в майбутньому.

4. Схвалюємо акцію масової висилки листів до Федерального Уряду Західньої Німеччини з вимогою найгостріше покарати совєтського агента Б. Сташинського.

5. Закликаємо вільний світ з найбільшою увагою поставитися до одної з найболючіших проблем сучасности — проблеми поневолених червоною Москвою народів, а особливо українського народу, та дати їм всю можливу піддержку для здійснення їхнього визволення.

6. Закликаємо українців мобілізувати всі духові й матеріяльні сили для остаточної боротьби і перемоги. Посилювати нашу діяльність та бути готовими здійснити той ідеал, для якого жили, боролися і впали на полі слави найкращі сили українського народу: Симон Петлюра, Євген Коновалець, Роман Шухевич, Степан Бандера, та сотні і тисячі іменних і безіменних героїв за визволення Української Самостійної Соборної Держави.

За Президію:

В. Бойко, голова,

О. Михайловський секретар.

У Бриджпорті утворився новий Відділ Союзу Українок Америки

Бріджпорт, Конн. — В неділю 28-го жовтня в цьому місті засновано новий Відділ Союзу Українок Америки, який одержав число 73. Членами - засновниками цього нового Відділу є 24 визначні місцеві громадянки.

Новий Відділ очолила п. Михайлина Шиманська, а до управи ввійшли такі особи: Анна Чернявська, — заступниця голови і організаційна референтка, Марія Сливінська — секретарка, Ольга Пендаківська — касирка, Мирослава Чубата — культурно освітня референтка, Стефанія Жеребецька і Марія Михайлович — господарські референтки та Олександра Шуст — пресова референтка. До Контрольної комісії ввійшли пп. Наталія Шуст, Ольга Папроцька, Софія Максимюк, Клементина Борис і Анна Зслик.

Після заложення Відділу, який став членом Нюйорської округи, як 12-ий з черги Відділ, та після вибору управи, учасниць зборів частовано вечерею в гостинному домі містоголови і організаційної референтки п. Анни Чернявської. В зборах та в гостині взяла участь п. Ірена Падох з Ню Йорку, делегатка централі Союзу Українок Америки. Не має сумніву, що заснування Відділу цієї заслуженої жіночої організації збагатить місцеве громадське життя.

Південній Африці загрожує виключення з ОН за її расову політику

Об'єднані Нації. — Спеціяльна Політична Комісія Об'єднаних Націй, в якій заступлені всі членські держави ОН, прийняла в четвер, 1 листопада ц. р. далекосяжну постанову 60 голосами проти 16 при 21, що стримались, яка поручає застосування супроти Південно - африканської Унії цілої низки санкцій, включно з господарським бойкотом, зірванням дипломатичних взаємин всіма членськими державами Об'єднаних Націй та виключенням з Об'єднаних Націй. Це „за кару" за її непослух рішенням Ради Безпеки і Генеральної Асамблеї ОН, що засуджували Південно - африканську Унію за її расову політику. Вислід того голосування дав велику перемогу азійсько - африканським державам, які проводили в кампанії проти Південно - африканської Унії, всупереч заходам З'єдинених Держав, Британії і південно - американських країн. Вони також засуджували расову політику, ведену режимом південноафриканського прем'єра Гендріка Верверда, але звертали увагу, що передусім санкції може поручати Генеральній Асамблеї тільки Рада Безпеки. Вони виступали особливо проти виключення будь-якої держави, з внутрішньою політикою якої не погоджуються інші членські країни ОН. Якщо дійсно Південно - африканську Унію виключили б з Об'єднаних Націй, то це був би перший випадок в історії цієї установи та прецедент на майбутнє.

ПОСТАНОВА

Комітету для вшанування св. пам'яті проф. Віктора Доманицького в Шикаго.

15-го жовтня ц. р., на Засіданні Комітету і Котрольної Комісії, після устійнення теперішнього стану і перспектив видання бібліографічного Збірника св. п. проф. В. Доманицького та після ствердження, що в Шикаго тепер іде цілий ряд збірок, — постановлено: свою збіркову акцію припинити, Комітет розв'язати та подати до відома Українського Громадянства слідуюче:

1) Збірка на вшанування св. п. проф. Віктора Доманицького та на видання його бібліографічного Збірника дала — $99.

2) З них покрито кошти подорожі проф. В. Боженка на похорон св. п. проф. В. Доманицького, — в висоті $25.

3) Надвишку в сумі $74 вислано на руки голови Видавничої Групи для видання праць св. п. проф. В. Доманицького в Міннеаполісі — інж. Івана Яновича, на конто бібліографічного Збірника св. п. проф. Віктора Доманицького.

Комітет висловлює найсердечнішу подяку жертводавцям. Рівночасно дякує о. прот. Ф. Білецькому за відправлену Панахиду в сороковий день смерти св. п. проф. Віктора Доманицького.

За Комітет:

Інж. Юрій Артюшенко, голова,

Дмитро Грушецький, секр.,

Інж. Василь Гавдьо, скарбник.

Перед Загальним З'їздом Земляків Південного Поділля

Ще рік тому в Ню Йорку створився ініціятивний комітет, що поставив собі за мету згуртувати земляків з чотирьох колишніх повітів південної частини Галицького Поділля: Чортківщини, Копичинеччини, Борщівщини і Заліщиччини. Нам вдалося зібрати чимало наших людей, що порозкидані по далеких просторах Америки і Канади. Писали до нас наші земляки, що поселилися тут ще перед 50 роками, зголошувалися й ті, що недавно прибули. По довшім приготуванні ми рішили скликати Загальний З'їзд до Ню Йорку на день 11-го листопада 1962 р. (10 годинва перед пол.) до залі „Народного Дому" (140 Друга Евню), щоб спільно пригадати собі рідні пороги, рідні околиці, рідних і близьких та наших визначних людей, а також, щоб подумати про видання пропам'ятної книги-альманаха, як спогаду про рідну землю.

Крім ділових нарад у дні З'їзду відбудеться спільний обід і мистецька програма, де присутні почують старших і молодших співаків, уроджениців „теплого Поділля", і твори своїх композиторів, а також рецитації з творів наших письменників, що родилися або працювали в нашій окрузі (В. Лепкий, О. Маковей та молодші) у виконанні наших артистів; оглянуть теж виставку праць малярів, уродженців нашої округи або зв'язаних з нею своєю творчістю.

Сердечно запрошуємо всіх наших земляків, які ще не вспіли зголоситися, як також наших сусідів зблизька і здалека та всіх, що цікавляться справою.

Зголошуватися слід на адресу секретаря Комітету: Mr. O. Firchuk, 3012 — 44th St., Astoria 3, N. Y.

Ольга Сеневицька

● Британські власті видали Ізраїлеві Шальома Штракеса, який протизаконно скривав в Англії малого хлопчину Йозефа Шумахера, що тепер має 10 років, схопленого і вивезеного з Ізраїлю, щоб виховувати його в скрайньому релігійно-ортодоксійному дусі. Шальома Штракеса, свояка того хлопця по лінії матери, підозрівали в причетності до того діла, але він під присягою цьому заперечив у грудні 1960 року. Саме через ту кривоприсягу британський суд видав його ізраїльським властям.

З глибоким жалем повідомляємо, що дня 18-го вересня 1962 р. в Коломиї відійшла у Вічність, на 82-му році життя,

Елеонора з Шипайлів ГОНТГ

вдова по радникові суду.

Ціле життя Покійна була активною членкою української громади, а в останніх трьох роках завідувала Музичним Інститутом в Коломиї.

Похорони відбулися дня 16-го вересня ц. р. Тіло Покійної спочило в родинному гробівці на українському католицькому кладовищі в Коломиї.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Д-р ЯРОСЛАВ ШИПАЙЛО з дружиною — брат, племінниця та племінники

Замість квітів на могилу

бл. п. ТЕОФІЛІ ВОЄВІДКОВОЇ

$25.00

на Наукове Товариство ім. Шевченка

складають

ІКА І БОГДАН ОЛЕСНИЦЬКІ

Замість квітів на могилу нашої Незабутньої Братової та Стриянки

бл. п. КАТЕРИНИ з ФЕДЕВИЧІВ КІГІЧАК

складаємо — $15.00

на українських бідних дітей в Німеччині.

ОЛЬГА І ЮРКО КІГІЧАК, зі синами ІГОРОМ та ЮРКОМ

Увага! УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО м. НЮ ЙОРКУ й ОКОЛИЦЬ! Увага!

З нагоди 5-ої річниці набуття нового ХРАМУ на 82-ій вул. в Ню Йорку і сплати банкового боргу —

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА КАТЕДРА СВ. ВОЛОДИМИРА,

160 Захід, 82-га вул. в Ню Йорку

— влаштовує —

ПАРАФІЯЛЬНЕ СВЯТО

в неділю, 11-го листопада 1962 року

Свято розпочнеться

АРХИЄРЕЙСЬКОЮ СЛУЖБОЮ БОЖОЮ,

яку відправить

Високопреосвященніший Архиєпископ МСТИСЛАВ,

з участю ДУХОВЕНСТВА.

Початок СЛУЖБИ БОЖОЇ — в 10:30 год. ранку.

●

В 1-ій год. дня — ОБІД, а по обіді — БЕНКЕТ.

Грає першорядна ОРКЕСТРА

Квиток на ОБІД і БЕНКЕТ — 7 дол. і 50 центів.

●

ЗАПРОШУЄМО ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТИ У ЦЬОМУ СВЯТІ

О. Протопресвітер Л. ВЕСОЛОВСЬКИЙ, настоятель
Гнат МАРЧАК, президент; Юрій МАРИЩУК, секр.

Нема то, як на СОЮЗІВЦІ також і в

ДЕНЬ ПОДЯНИ

від четверга, 22-го до 25-го листопада 1962 р.

відбудеться на СОЮЗІВЦІ

РОДИННИЙ ДЕНЬ ПОДЯКИ

ОБІД з традиційним ІНДИКОМ та незрівняними українськими СТРАВАМИ.

В СУБОТУ, 24-го ЛИСТОПАДА ц. р.

ПРОГРАМА ТА ЗАБАВА З ОРКЕСТРОЮ.

в огрітих приміщеннях і серед незрівняної осінньої природи!

УСЕ ЗА ТАКОЖ ТРАДИЦІЙНО НИЗЬКУ ЦІНУ.

Зарезервуйте собі наперед місце телефоном KErhonkson 5-641 або пересилкою замовлення:

UKRAINIAN NATIONAL ESTATE
Kerhonkson, N. Y.

Прошу зарезервувати мені (прізвище) .... обід

для .... осіб; .... нічлігів

від дня .... до ....

Увага! НЮ ЙОРК і ОКОЛИЦЯ! Увага!

В п'ятницю, 9-го листопада 1962

в год. 7:00 вечером

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ,

140-142 Друга Евеню (між 8 і 9 вулицями)

в НЮ ЙОРКУ

ЗБОРИ

Округного Комітету Відділів УНСоюзу

міста НЮ ЙОРКУ й ОКОЛИЦІ,

до участи в яких запрошені Урядовці, Представники та конвенційні Делегати наступних Відділів:

4, 5, 6, 8, 19, 46, 66, 69, 117, 129, 130, 158, 160, 184, 194, 198, 200, 203, 204, 210, 211, 256, 267, 293, 298, 310, 325, 327, 361, 389, 393, 433, 435, 450, 455, 457, 485, 489.

На порядку нарад:

I.

1. Звіт із діяльности Окружного Комітету
2. Закінчення організаційної кампанії.
3. Біжучі справи

II.

ВИСВІТЛЕННЯ ФІЛЬМУ з 25-ої КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ.

●

В Зборах візьмуть участь члени Екзекутиви УНСоюзу. Участь відділових Урядовців та Делегатів обов'язкова. Загал членів УНСоюзу і все Українське Громадянство запрошуємо до участи в Зборах, а зокрема на висвітлення конвенційного фільму

ЗА УПРАВУ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ:

І. ФЛИС — голова   В. НИКИФОРУК — секретар

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу

стейту КОННЕКТИКАТ

повідомляє, що

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

і

ОКРУЖНА НАРАДА

Округного Комітету Відділів УНСоюзу

стейту КОННЕКТИКАТ

— відбудуться —

в неділю, 18-го листопада 1962 р.

в год. 3:00 по полудні

в залі

АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКОГО КЛЮБУ ГОРОЖАН

(American-Ukrainian Citizen Club)

86 Spring Street — NEW BRITAN, Conn.

●

В ПРОГРАМІ НАРАД:

Звіти Управи; Уділення абсолюторії; — Вибір нової Управи Округи і плянування нової праці.

●

В Загальних Зборах обов'язково повинні взяти участь всі Урядовці і Делегати Округи Відділів:

10, 12, 18, 23, 54, 59, 67, 84, 138, 250, 254, 262, 277, 350, 370, 381, 387, 390, 414, 421.

●

В Загальних Зборах візьмуть участь:

д-р ЯРОСЛАВ, ПАДОХ — гол. секретар УНС і Я. ГУК — головний радний УНСоюзу.

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ стейту КОННЕКТАКАТ

• ПРАЦЯ •
• HELP WANTED MALE •

TOUCH UP MAN
Досвід при МЕБЛЯХ.
Добра платня. Постійна праця.
Добрі умовини праці.
DE 5-7019
5102 Roosevelt Avenue
Woodside, L. I.

DIE MAKER
ДОСВІДЧЕНІ.
Прецизійна праця. Малі частини. Компанійні користі. Non-Contributory Profit Sharing L.I.C. Area. Близько всіх сабвеїв.
EM 1-9875

WOOD WORKING MOLDER
Мусить вміти виробляти ножі й приготовляти до зварювання. Висока платня + щедрі компанійні бенефіти. Також потрібно РОБІТНИКІВ до всіх деревних виробів.
CUSTOM WOOD CRAFT CO.
130-38 — 90th Avenue
Richmond Hill

SLUSH METAL MOLD MAKER and CHASER.
Постійна праця цілий рік у великій зростаючій компанії. Приємні умовини праці. Телефонувати вдень від 9 до 5 по пол.:
HI 5-3330

YOU SAVE MORE THAN MONEY WITH U. S. SAVINGS BONDS.

ЗЕЛА, ЯКІ БУЛИ УЖИВАНІ ВІД ТИСЯЧУ РОКІВ І ПРИНОСИЛИ ПОЛЕГШУ ПРИ БАГАТЬОХ НЕДОМАГАННЯХ
ПОРУЧАЄМО ТАКІ:
На ревматизм — Elde Root 100 пігулок — $4.00;
На болі нирок і міхура — Hebkaps, No. 85 —100 пігулок — $4.00;
На високе тиснення крови — H.B.T. — 100 пігулок $4.00;
На нерви — зелові пігулки No. 91—100 піг. — $4.00;
При „зміні життя" — Hot Flashes Corn Seal Compound пігулки, 100 —$4.50;
При запаленні жовчевого міхочка — GBT пігулки — 100 — $4.00;
При болях шлунка Ulcerine — сконцентрований екстракт зел — 1½-місячне лічення — $6.50.
KIEHL PHARMACY, Inc.
заснована 1851.
Chemists and Druggists
109 3rd Avenue
поміж 13-ою і 14-ою вул.
NEW YORK, N.Y.

• ПРАЦЯ •
• HELP WANTED FEMALE •

ГОСПОДИНЯ,
з досвідом звичайне варення, діти у шкільному віці, спання на місці власна кімната. Мусить говорити дещо по-англійськи. Канцелярія і дім лікаря. Гарна дільниця. Телефонувати:
HI 1-1211

ГОСПОДИНЯ
Легке варення. 2 дорослих осіб. Власні дві кімнати + лазничка. Друга поміч. Близ. стації, досконала нагода. Приємна атмосфера. Телефонувати:
SC 3-6789

— КНИГОВОД —
досвідчена.
Добра платня, постійна праця. Приємні умовини, досконала нагода для підвищення. Телеф.:
DE 5-7019
5102 Roosevelt Avenue
Woodside, L. I.

— ГОСПОДИНЯ —
ГОВЕРНАНТКА (35-45 р.)
((Троє добре вихованих дітей, 3-5-7 р.). Власна кімната, приватне мешкання плюс лазничка. Приємна атмосфера. Платня за згодою. Стала позиція.
JU 2-0964

— ГОСПОДИНЯ —
1-шо КЛЯСНА.
Ввічлива для дітей. Вимагається останніх рекомендацій. Спання на місці, висока платня, — власна кімната і лазничка. Приємна атмосфера. — Положення в Квінсі. Кликати:
JA 3-3575

МУЗИЧНІ ТВОРИ ОЛЕКСАНДРА КОШИЦЯ.
Народні та історичні пісні на мішаний, чоловічий і жіночий хори.
Повне посмертне видання!
За три збірки ціна лише $8.50
Замовлення слати:
"SVOBODA"
P.O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

ТІЛЬКИ **$4.40** за 1,000
з пересилкою
ВІЗИТОВІ КАРТКИ
(BUSINESS CARDS)
Зміст і належність прошу слати:
ROMAN IWANYCKY
2883 Wilkinson Avenue
BRONX 61, N. Y.

З Франка — Лиса Микити . . .

Хто в Джемейці не бував
Той не бачив і не знає
Що КУЗЬМИНСЬКИЙ продає
В нього хат, палат і ґанків
Що не тільки для підпанків
Але й бідний купить дім.

Як готівки Вам бракує,
Бо вже жінка не працює,
Він Вам два морґеджі дасть.
Тож спішіть поки ще сухо
Він наставить своє вухо
Буде слухать всіх бажань.
Дім великий, чи маленький,
Мурований чи біленький
В нього всі у книзі є.

UNITED REAL ESTATE CO.
170-13 Hillside Avenue — JAMAICA 32, N. Y.
Tel.: OL 8-6330

ШКІЛЬНІ ПІДРУЧНИКИ
ДО ВЖИТКУ В НАШИХ ШКОЛАХ:

МОВО РІДНА! — Буквар-Читанка з посібником для учнів англомовних шкіл. Опрацював І. Корицький	$2.00
Свою Україну любіть! — Український Буквар. Написав д-р Кость Вагилевич	2.00
Новий буквар і Перша читанка — Уклад і текст К. Кисілевського (з ілюстраціями в трьох кольорах)	2.00
К. Кисілевський: Вивчаймо українську мову, початковий підручник для пізнання правописних і мовних явищ, частина I	0.85
К. Кисілевський: Правописні листки для II і вищих років навчання	0.50
К. Кисілевський: Вивчаймо українську мову, правописні й граматичні вправи для четвертого й п'ятого років навчання української мови	1.35
В. Романенчук: Українська читанка для II року навчання української мови	2.00
Е. Ю. Пеленський: Українська читанка для III року навчання української мови	1.50
Е. Ю. Пеленський: Українська читанка для IV року навчання української мови	1.50
К. Кисілевський: Українська читанка для V. року навчання української мови	1.85
К. Кисілевський: Українська читанка для VI. року навчання української мови	2.20
М. Овчаренко: Українська читанка, „Золоті ворота" для VII. року навчання	3.00
К. Кисілевський: Хрестоматія з української літератури для VIII. і вищих років навчання української мови	3.90
К. Кисілевський: Граматика української мови	0.75
В. Янів: Нарис української культури для VIII. і вищих років навчання	2.00
І. Крип'якевич: Історія України для V. і вищих років навчання	1.25
М. Дольницький: Географія України (нове, перероблене й доповнене видання) для V. і вищих років навчання	1.50
Е. Жарський: Географія — Природа України для VII. і вищих років навчання	2.00
Географічні зошити (контурові мапи України для вправ) для всіх років навчання	0.50
Е. Жарський: Руханка, гри, забави, нарис програми фізичного виховання	1.00
Програми навчання й виховання	2.00
К. Кисілевський: Українознавство в школі, програми, дидактика	0.50
Шкільні деніники	1.00
Шкільні каталоги	1.00
Свідоцтва	0.10
Вписові карти	0.05
Володимир Радзикевич: Історія Української Літератури. 3 томи	3.50

Замовлення висилати на адресу:
SVOBODA
346 P. O. Box — Jersey City, N. J.

ЗНАХІДКА НА ГОРИЩІ

Співробітник кримської „Курортної Газети" в червні цього року відвідав у Симферополі відкритий недавно „книжковий скарб", що довгі роки пролежав на горищі, захований якимсь досі не виявленим книголюбом. Ось що він про це пише:

„До чуток про те, що в Кримському педагогічному інституті виявлено цілий склад цінних нерозібраних книжок, я, правду сказати, поставився з недовір'ям. І все ж це повідомлення не могло не стурбувати. Адже недавно в симферопольську букіністичну книгарню надійшло рідкісне видання —„Апофхегмата" Еразма Роттердамского за 1544 р.

А хіба не випадково був знайдений перший буквар, надрукований Іваном Федоровичем у Львові в 1574 році, виленська „Граматика" і „Дилектика", видані 1586 року, та багато інших першодруків, відомих тепер у книгосховищах світу лише в одному-двох примірниках?

Я поїхав до Симферополя і дізнався, що у „горищаному архиві!" вже побували місцеві книголюби — викладач інституту А. Германович, бібліограф З. Житомирська та інші. Була знайдена інкунабуля — біблія, видана в Німеччині у 1482 році. Знахідка примушувала думати, що при дальшій роботі можна виявити інші рідкісні книжки-стародруки.

При старанному розгляді архіву знайдено: видання „Граматики" Мелетія Смотрицького" (1648 р.), „Арифметика" Леонтія Магницького (1703 р.) та „Псалтирь рифмотворная" Симеона Полоцького (1680 р.). Серед стародруків є підручники — „Часовник" 1652 року та „Псалтир", обидва з однаковою передмовою: „Наказаніє ко учітелем, како їм учити дітей грамоті і како дітям учитися". Знайдено також книжки, надруковані у Вільні (1575 р.), Рохманові (1619 р.), Києві (1623 і 1627 рр.), Львові 1639 р.), Кутейні (1646 р.). Кожна з них відзначається своїм особливим оформленням — шрифтом, малюнками, заставками, кінцівками, своєю культурою друку.

З цієї групи слід спинитися на двох виданнях: ось „Евангеліє учительное", видане Кирилом Транквіліоном в селі Рохманові на Волині 1619 року. В 1627 році в Москві її велено спалити. Цілком зрозуміло, що це видання збереглося лише в кількох примірниках. Великий інтерес становить „Лексикон словено-росский и имен толкованіе", випущений в Києві 1627 року „тщаніем, веденнем же и иждивением малейшего в иеромонасіх Памвы Берынды".

Складач і видавець цього словника — видатний український письменник і вчений початку ХУП століття.

На складі і в бібліотеці багато рукописних книг ХУП — ХУШ століть. Одна з них привертає особливу увагу. Це — переписана від руки копія „Катехизиса", складеного відомим українським вченим ХУІ — ХУП ст. Лаврентієм Зизанієм. Рукопис знайдений в Кримському педагогічному інституті, цінний тим, що починається з викладу бесід Зизанія з московськими „справщиками" книги. Останні докоряли авторові у вільнодумстві, в тому, що він багато чого „неправо пояснював", ввів у свою книгу елементи астрономічних знань.

Чимало тут книжок, виданих за Петра І. В їх числі „Книга Устав морской" з передмовою Петра, „Феатрон или позор исторический, із'являющій повсюдную историю", „Деяние церковное и гражданское от летописания Барония" та ряд інших, що побачили світ на початку ХУШ сторіччя.

І, нарешті, в бібліотеці педагогічного інституту виявлено цілком унікальний комплект з 42 політичних брошур, що вийшли німецькою мовою в ХУІ — ХУШ сторіччі. При чому майже всі вони стосуються подій, зв'язаних з Росією.

В одній з брошур розповідається про посольство царя Івана ІУ до імператора Максиміліяна. На титульному аркуші — портрет Івана Грізного. Можна вважати, що він зроблений з ґравюри на дереві ХУІ століття, єдиний відомий примірник якої зберігається у Віденській бібліотеці. В іншій випущеній в Нюрнберзі 1580 року, — виклад листа польського короля московському цареві. На титульному аркуші меч з підвішеним до рукоятки листом. Потім ідуть брошури про Лжедмитрія (1606 р.), про дорожнечу в Нідерляндах і про торгівлю з Росією (1630 р.), про смерть царя Олексія Михайловича (1676 р.), брошури, присвячені Петрові I, боям росіян із шведами тощо. Дуже цікавий тут портрет Петра, не схожий ні на один з опублікованих досі.

На орищі виявлено видання творів Руссо, Вольтера, томи „Енциклопедії" Дідро.

Кладовище цінної літератури таке велике, що й досі тисячі книжок ще не розібрано. З'ясувалося, що чимало книг було вже здано в „утиль". Це всиляє величезну тривогу, бо можуть бути знищені цінні і рідкісні пам'ятки людського розуму і творіння книгодрукарського мистецтва."

Серед нових книжок

1. **Володимир Дорошенко: „Горе і радість у Шевченковому житті"** — Біографічний нарис. Філядельфія, 1902, стор. 48. 8°.

2. **Володимир Дорошенко: „Іван Франко і Михайло Грушевський".** Відбитка із журналу „Сучасність" чч. 1—2, 1962, стор 38. Мюнхен, 1962.

Наш дослідник, учений, бібліотекар і критик Володимир Дорошенко дав нам дві нові праці, які варто не тільки читати, але й слід їх поширити бодай серед тієї частини американської української спільноти, що ще не забула на потребу читання українських книжок.

„Горе і радість у Шевченковому житті" — це праця, в якій автор об'єктивно обговорює всі етапи Шевченкового життя та фактами доказує, що в Шевченка горе і радість йшли впарі продовж цілого його життя. Автор виступає проти тих, які намагаються зробити з Шевченка мученика, який весь час свого недовгого життя все був прибитий горем та терпінням. Ні! Шевченко, як кожна людина, мав свої радощі у діточих часах і молодечих, про що багато-багато даних в його творчасті. Навіть у неволі було в нього не мало радощів, хоч був рядовим салдатом і часто тужив за рідним краєм. Бо в неволі доля йому сприяла. Він мав щастя до добрих людей, що приймали його в своїх домах, хоч деякі були його зверхниками та допомагали йому.

Книжка написана гарним стилем і гарною для всіх зрозумілою мовою. А й само ім'я Володимира Дорошенка дає запоруку за її першорядну якість,

„Іван Франко і Михайло Грушевський", — це цінна праця в обороні доброго імени найбільшого українського історика Михайла Грушевського.

На підставі листа пок. Івана Франка до Володимира Дорошенка в справі видачі одної праці Ів. Франка в серії видань „Союзу Визволення України" Франко поставився критично до виданої „Союзом" одної публікації авторства М. Грушевського. І саме цей лист, вибраний з архівів Франкової спадщини, став причиною великої кампанії проти покійного незрівнаного нашого історика Михайла Грушевського з боку большевицьких істориків. Вони намагаються в очах тамошнього українського суспільства обезцінити М. Грушевського як історика та знівечити його як людину та громадського діяча.

Тим історикам йде з допомогою донька І Франка пані А. Ключко, що в своїх споминах просто обвинувачує М. Грушевнського в тому, що він тиранізував її батька.

Всі твердження большевицьких істориків та пані Анни Ключко автор праці В. Дорошенко майстерно опрокидує та доказує, що між покійними І. Франком і М. Грушевським були не тільки якнайкращі товариські взаємини, але й гармонійна співпраця в НТШ та поза ним.

Публікація ця незвичайно цікава та варта того, щоб з нею познайомився кожний американський українець.

Василь Мудрий

● **Д-р Теодор Геннес Бенцінґер** винайшов новий термометер, який вкладається до вуха, і який вимірювати має температуру тіла з докладністю до 1-ої сотої частини ступеня.

Зі спорту

В ДІТРОЙТІ

Футбол: В останніх двох місяцях літнього сезону футбольна дружина УСТ „Черник" була досить активна, розігравши 10 змагань в рямках мистецтв мишиґенсько-Онтерійської Футб. Ліґи, з таким вислідом:

УСТ ЧЕРНИК	—	Вайт Іґел	2:1 (2:0)
„	—	Раваніца	4:1 (1:0)
„	—	Карп. Кікерс	3:0 (0:0)
„	—	Тевтонія	2:1
„	—	Ст. Ендрю Ск.	6:3
„	—	Бельджіка	6:2 (5:0)
Кабато	—	ЧЕРНИК	5:2
Тевтонія	—	„	6:1
Раваніца	—	„	3:0
Вайт Іґел	—	„	6:0 (3:0)

В загальному неуспіхи нашої дружини були наслідком частинного здекомплетування її в декотрих змаганнях.

„Черник" займає 4-те місце в показнику гор з 12-ма точками. Перше місце мають Кікерс — 18 т., 2-ге Тевтонія — 16 т. і 3-тє Шкоти 13 т. на усіх 8 дружин Ліґи.

Резерва „Черника" останньо дещо приходить до форми, маючи здисципліновану і з доброю кондицією дружину, займає передостаннє місце з 5-ма точками, на першому місці Дітр. Ваваріянс з 27 т., на усіх 10 дружин.

День Українського Спортовця.

22-го липня і — 23-го вересня 1962 — відбулися Легкоатлетичні Змагання Молоді, вперше в Дітройті на ширшу скалю поставлені. За ініціятивою і під проводом п. Володимира Дигдала, що очолив Комітет, членами якого були: Євген Обухівський —секретар, Дмитро Труш — скарбник, і Михайло Пшеничний — член. В Комітеті були заступлені три організації: Пласт, СУМА і УСТ „Черник".

Комітет поставив собі за ціль зацікавити і заохотити нашу молодь до легкоатлетики, яка як королева спорту в нас занедбана, майже не існує. І це Комітетові вдалося; На оселі „Діброва", де є для нього відповідні умовини (в останньому році впорядковано спортовий майдан, з біжнею і іншими влаштуваннями), зібралося 60 змагунів, дівчат і хлопців, що взяли участь в таких конкуренціях:

Дівчата:

Біг на 60 ярдів: 1. Марта Савчук, „Черник" — 9.2 сек. 2. Віра Трешневська 4x60 ярдів: 1. Пласт (Уляна Кунисська, Леся Ласка, Марія Лончина, Ляля Качмар) — час: 36.2 сек.

Скок в довжінь: 1. Надія Липецька, СУМА — 12'7', 2. Марія Пахолок, СУМА, 3. Ольга Стрихар, СУМА.

Скок у височінь: 1. М. Пахолок, СУМА — 3'9½', 2. Віра Трешневська, „Черник", 3. Марта Савчук, Пласт.

Стусан кулею: 1. Віра Трешневська, „Черник" — 21'10', 2. Оксана Гриньків, СУМА, 3. Рома Крохмалюк, „Черник".

Хлопці:

Біг на 100 ярдів: 1. Микола Данченко, СУМА — 12 сек., 2. П. Філоменко, Пласт, 3. Богдан Кошів, Пласт.

Штафета 4×100 ярдів: 1. Пласт (Ярослав і Богдан Кошів, Лев Цьолко, Петро Філоменко) — час: 50.9 сек. 2. СУМА, 3. „Черник".

Скок у височінь: 1. Остап Мацілинський, „Черник" — 5'6,, 2. Юрій Отрошко, Пласт, 3. Олекса Стрихар, СУМА.

Скок у довжінь: 1. Зенон Готра, Черник — 18'1', 2. Юрій Отрошко, Пласт, 3. Ол. Стрихар, СУМА.

Мет диском: (юнаки) — 1. Роман Тарнавський, Пласт — 117'9', 2. Петро Філоменко, Пласт, 3. Роман Богунович, Пласт.

(Чоловіки) —1. Карло Копач, „Черник" — 98'7', 2. Юрій Отрошко, Пл., 3. Максим Стрихар, СУМА.

Стусан кулею: (юнаки) — 1. Роман Тарнавський, Пл., 42'5', 2. Юрій Тарнавський, Пласт, 3. Ром. Богунович, Пл.

(Чоловіки) — 1. Н. Богунович, Пласт — 40'7', 2. Ю. Отрошко, Пл., 3. З. Готра, „Черник".

Загальний вислід змагань:

1. Пласт	—	143½ точки
2. Черник	—	97½ „
3. Сума	—	90 „

Суддівська Комісія:

Гол. суддя — інж. Данило Березовський; члени: Микола Лаврин, Євген Обухівський, Богдан Петріна, Н. Каськів, Л. Тимченко, Василь Савчук, Теодор Пастух і інж. Микола Куниський.

ШАХИ:

Шахова Вечірка відбулася 8-го вересня 1962, як закінчення минулорічного, 1-го внутрішнього Шахового Турніру Шахової Ланки УСТ „Черник" в Дітройті, в домівці Черника, при вул. Е. Дейвісон 3306, з участю кільканадцятьох осіб шахістів і симпатиків. Вечір відкрив пров. Ланки, інж. Ярослав Зубаль. Промовляли —(гол. Т-ва інж. Володимир Кізима і інж. Я. Зубаль, що вручив гарно виконаний трофей мистцеві турніру п. Волод. Площанському. Грамоти — як учасники турніру, одержали пп. д-р Омелян Лебедович, інж. А. Ген, інж. Б. Коссак, д-р М. Цап і Л. Мазяк. В програмі вечора був блискавичний Турнір, в якому вийшов переможно д-р М. Цап.

Конференція Шахових Клюбів Метрополії Дітройту відбулася 28-го вересня 1962 в приміщенні Ф-ми „Едісон". Делеґатом нашого Т-ва був п. Волод. Площанський. Рішено зактивізувати діяльність шахових товариств Дітройту і організувати шахові гуртки молоді при школах і молодечих організаціях. — При українських школах і організаціях вже постали три такі гуртки, яких змагуни взяли участь в Шаховому Турнірі Молоді Метр. Дітройту, в суботу і неділю 20 і 21 жовтня 1962, в приміщенні школи Іст Дітройт Гай Скул. Українські юні шахісти виступили вперше на таких змаганнях в числі б. 25 осіб.

Д-р О. Лебедович	—	В.	Делі	1:0
В. Площанський	—	Д.	Мессей	1:0
С. Антоняк	—	Л.	Парч	0:1
Інж. А. Ген	—	Е.	Фінн	0:1
Д-р М. Цап	—	Д.	Клерк	1:0 (Клерк 13-літній)
Інж. М. Миколаєнко	—	Т.	Неверскі	0:1

Шахова ланка УСТ „Черник" — „Давн Рівер" Ваєндот 3:3.
Змагання відбулися в суботу 13-го жовтня 1962, в домівці „Черника".

Я. Зубаль

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

П'ЯТНИЦЯ, 9-го ЛИСТОПАДА 1962:

ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. — Збори Відд. 155, в приміщенні УНДому, при Стейт вул. Проситься всіх членів бути присутніми на Зборах, в справі обговорення дня св. Михаїла. Збірка вкладок почнеться вже в год. 6:00 веч., перед Зборами. — Михайло Фединишин, секретар.

СУБОТА, 10-го ЛИСТОПАДА 1962:

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. — Місячні Збори Б-ва св. І. Хрестителя, Відд. 270, в год. 8:00 веч., у власній домівці в УНДомі, при 90-96 Фліт вул. і Окленд Еве. — Ф. Савчук, рек. секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні Збори Відділу 204, в год. 7:00 веч., в залі УНДому, при 140 Друга Еве. Число залі 25. — В. Гасій, секр.

ШИКАҐО, Ілл. — Місячні Збори Б-ва св. ап. Петра і Павла, Відд. 220, в год. 7:30 веч., в парохіяльній залі, при 50-ій вул. і Полайна. Просимо всіх довжників вирівняти свої залеглі вкладки, бо з кінцем цього місяця робимо замкнення річних рахунків. — Гр. Гарасим, секр.

НЮАРК, Н. Дж. — Місячні Збори Т-ва ім. М. Грушевського, Відд. 219, в год. 7:00 вечером, в церковній залі, при 675 So. 19th St. — М. Т. Юров, секр.

НЕДІЛЯ, 11-го ЛИСТОПАДА 1962:

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Місячні Збори Б-ва св. ап. Петра й Павла, Відд. 102, зараз по другій Службі Божій, в церковній залі, при 2280 W. 7th. — М. Бобечко, секр.

ДІТРОЙТ, Миш. — Місячні Збори Б-ва св. І. Хрестителя, Відд. 292, в год. 1:30 по пол., в УНДомі. Просимо всіх членів про численну участь. — Управа.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Збори Т-ва „Сокіл", Відд. 336, в год. 1:00 по пол., в УНДомі, при W. 14th St. Просимо всіх прибути і вирівняти свої вкладки. На Зборах буде звіт з 50-літнього ювілею, який відбувся 28-го жовтня ц. р. — Т. Кальмук, рек. секр.

МЕНВІЛ, Н. Дж. — Місячні Збори Т-ва ім. Т. Шевченка, Відд. 349, в год. 2:00 по пол., в Домі Союзу в Рарітені, Ню Джерзі. Проситься всіх членів обов'язково прибути на Збори, на яких буде виголошений реферат про 1-ий Листопад 1918 р. — Управа.

ДІТРОЙТ, Миш. — Місячні Збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 75, в год. 1:00 по пол., в залі УНДому, при вул. Мартін. Проситься членів прибути та вплатити свої біжучі й залеглі вкладки. — С. Леськів, рек. секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні Збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 367, в год. 1:30 по пол., в церковній залі. — В. Попович, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Місячні Збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 251, зараз по великій Службі Божій, в церковній залі св. ап. Петра і Павла. — Т. Шмагала, секр.

ГЕМТРЕМК, Миш. — Місячні Збори Т-ва ім. М. Шашкевича, Відд. 94, в год. 2:00 по пол., в залі Укр. Дем. Клюбу, при 2376 Грейлінг вул. Проситься всіх членів прибути, бо є важливі справи до полагодження. — Управа.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Місячні Збори Б-ва св. Василія Великого, Відд. 364, в год. 2:00 по пол., в УНДомі, при 3161 East 93rd St. — В. Владика.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні Збори С-ва Рожд. Пресв. Богородиці, Відд. 36, в год. 4:30 по пол. Просимо всіх членкинь прибути на означений час. — С. Гунька, секр.

Щадіть у легкий спосіб, через пейрол сейвінґс купуйте свої бонди.

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3550 New York City
МАШИНКИ до ПИСАННЯ (українські або англійські) найдешевші в АРЦІ.

• РОЗШУКИ •

ЛЮБУ КЛЕБАН,
замужне прізвище ПАРОМ, яка мала б жити в Америці, пошукує її батько. Хто знав би дещо про неї, прошу писати на адресу:
Katherine STETZ
227 Sheridan Avenue
Elmira Heights, N. Y.

Гелена НАЗАР,
зі села Налужє, пов. Сянік, область Львів, пошукує
ІВАНА НАЗАР,
сина Івана і родину. Мешкали у Філядельфії, Па., Хто знав би їхню адресу, або вони самі, прошу писати до:
Софія ҐРЕҐА
199 Oneida Avenue
Buffalo 6, N. Y.

Пошукую мого шваґра,
ВАСИЛЯ ШИШКА,
сина Семка Шишка, зі села Тріца, пов. Радехів, Галичина. Пошукує братова Марія Куць, дружина Івана Куця зі села Майдан Старий, яка знаходиться тепер в Англії. Писати на адресу:
M. KUC
144 Duke Street
Old. Trafford, Manchester 16
England

• REAL ESTATE •

ASTORIA, J. HEIGHTS, L. I.
2-род., мур., 5 і 6 кімнат вільних, олива, сабвей, 2 гаражі. $28,990.
3-род., мур., олива, 2 гаражі, $4,380 прихід— $34,990.
7-род., мур., баксові, олива, прихід $6,856.
Є багато інших ДОМІВ.
MARATHON — 31-87, 32nd St. Astoria, L. I., N. Y. YE 2-3550

• BUSINESS OPPORTUNITY •

М'ЯСНА КРАМНИЦЯ
з італійськими спеціяльностями, повний виряд — при рухливій вулиці. Заснов. 7 років. Ідеал. для подружжя або спільників. Теж влаштування на ґросерню. Ціна на скорий продаж. Огляньте, щоб оцінити. Не пропустіть нагоди. Тел. власника:
ES 5-1351

НА ПРОДАЖ — ДЕЛІКАТЕССЕН —
$1,600 до $1,700 тижнево. Великий збут сендвичів. Ідеал. не для подружжя. Засн. понад 30 років. В неділю закрито. Досконале купно, треба оглянути, щоб оцінити. Тільки $12,000 на скорий продаж. — Телеф.:
BA 9-1820

• FUNERAL DIRECTORS •

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N. Y. (9)
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА.

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTOR:
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
801 Springfield Avenue
NEWARK, N. J.
IRVINGTON, N. J.
ESsex 5-5555

Петро ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.
Контрольована температура Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Te.: ORchard 4-2568

ТАРЗАН, ч. 4936. Хвалиться багатством і військом!

Болар показав в'язням великий металевий ґонґ. — Один удар по цім змобілізує нашу армію, — хвалився він...

Впродовж мінут п'ять тисяч вояків будуть готові для послуг короля знахурів!

— А тепер ходіть сюди, — закликав Гаррі. — Погляньте, як вони виявили свою вдячність.